

Regeringens proposition

2006/07:33

Godkännande av utkast till rådets beslut om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II)

Prop.
2006/07:33

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 14 december 2006

Maud Olofsson

Beatrice Ask
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett utkast till rådsbeslut som har upprättats inom Europeiska unionen om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).

Utkastet till rådsbeslut innebär att en andra generation av Schengens informationssystem införs. Det grundläggande motivet bakom utkastet har varit att det nuvarande systemet ansetts tekniskt föråldrat och att det bl.a. inte har den kapacitet som krävs med hänsyn till kommande behov.

Förutom ändringar i tekniskt avseende innebär SIS II bl.a. att ett antal nya kategorier av uppgifter skall kunna registreras, vilket är ägnat att öka effektiviteten i brottsbekämpningen. I detta avseende överensstämmer utkastet i stora delar med ett tidigare rådsbeslut och ett tidigare rambeslut som riksdagen redan har godkänt. Samtidigt innebär SIS II en bättre övervakning och kontroll av att de uppgifter som registreras används på föreskrivet sätt, vilket förstärker skyddet för enskildas personliga integritet.

I propositionen övervägs också vilka lagändringar som kan bli nödvändiga. Propositionen innehåller dock inga lagförslag. Regeringen avser att senare återkomma till riksdagen i denna del.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	4
2	Ärendet och dess beredning.....	5
3	Nuvarande förhållanden	6
3.1	Schengensamarbetets huvudsakliga innehåll.....	6
3.2	Schengens informationssystem	7
4	Innehållet i utkastet till rådsbeslut.....	8
4.1	Allmänna bestämmelser.....	9
4.2	Medlemsstaternas ansvar	10
4.3	Ansvaret för det centrala SIS II	13
4.4	Grundläggande bestämmelser om registrering av uppgifter	13
4.4.1	Vilka uppgifter får registreras?.....	13
4.4.2	Proportionalitetsbestämmelse	15
4.4.3	Särskilda bestämmelser om fotografier och fingeravtryck.....	15
4.4.4	Uppgifter som måste finnas för att en registrering skall få ske	16
4.4.5	Flaggning	16
4.5	Registreringar av uppgifter om personer som är efterlysta för gripande och överlämnande eller utlämning.....	18
4.6	Registreringar av uppgifter om försvunna personer m.m.	19
4.7	Registreringar av uppgifter om personer som söks för att kunna delta i ett rättsligt förfarande	20
4.8	Registreringar av uppgifter om personer och föremål som omfattas av hemliga kontroller eller särskilda kontroller	21
4.9	Registreringar av uppgifter om föremål som skall beslagtogs eller användas som bevismaterial vid rättegång i brottmål	22
4.10	Tillgång till uppgifter och gallring.....	24
4.10.1	Vilka myndigheter skall ha tillgång till SIS II?	24
4.10.2	Gallring	24
4.11	Allmänna bestämmelser om behandling av uppgifter	26
4.12	Skydd av uppgifter	29
4.13	Ansvar och påföljder.....	32
4.14	Slutbestämmelser	33
5	Godkännande av rådets beslut	34
6	Ekonomiska konsekvenser	39
Bilaga 1	Sammanfattning av utkastet till proposition.....	40
Bilaga 2	Förteckning över deltagare vid remissmöte den 2 november 2006	41
Bilaga 3	Utkast till rådets beslut om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).....	42

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2006/07:33

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner det inom Europeiska unionen upprättade utkastet till rådsbeslut om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).

Schengens informationssystem (SIS) regleras för närvarande av Schengenkonventionen. Under år 2005 presenterade kommissionen tre förslag till rättsakter som tillsammans skall utgöra den rättsliga grunden för den andra generationen av SIS, benämnd SIS II, och som är avsedda att ersätta de bestämmelser i konventionen som rör SIS. Det grundläggande motivet bakom kommissionens förslag har varit att det nuvarande systemet anses tekniskt föråldrat och att det bl.a. inte har den kapacitet som krävs med hänsyn bl.a. till att det har tillkommit tio nya medlemsstater.

Eftersom SIS rör både den första och den tredje pelaren inom EU (gränskontroll och immigrationskontroll respektive polissamarbete och straffrättsligt samarbete), omfattar kommissionens förslag två typer av rättsakter. Dessa utgörs av två förslag till förordningar för förstapelarfrågorna och ett utkast till rådsbeslut för tredje pelarfrågorna.

Förordningarna skall antas av Europaparlamentet och rådet genom ett s.k. medbeslutandeförfarande. En förordning är direkt tillämplig och får inte motsvaras av nationell lagstiftning angående samma sak. Mot den bakgrunden måste de delar av svenska författningar som innehåller bestämmelser som motsvarar förordningsbestämmelser utmönstras. Dessa frågor behandlas dock inte närmare i denna proposition.

Utkastet till rådsbeslut omfattar de delar av Schengenkonventionens bestämmelser om SIS som rör det polisiära och det straffrättsliga samarbetet. Beslutet skall antas av rådet efter det att Europaparlamentet har fått tillfälle att yttra sig över utkastet. En politisk överenskommelse om beslutet träffades i rådet den 5 oktober 2006. Sverige lämnade i samband med det en parlamentarisk granskningsreservation. Därefter har texterna varit föremål för viss smärre korrigerings efter ytterligare förhandlingar mellan medlemsstaterna och yttrande från Europaparlamentets rapportör. Europaparlamentet godkände den 25 oktober 2006 rådsbeslutet (samrådsförfarande) och de två förordningarna om SIS II (medbeslutandeförfarande). Rådet kommer därefter att slutgiltigt ta ställning till utkastet. Detta förväntas ske tidigast i slutet av året.

De nya funktioner i SIS som utkastet till rådsbeslut innefattar överensstämmer i flera avseenden med ett tidigare rådsbeslut (2005/211/RIF) som riksdagen har godkänt (se prop. 2004/05:37, bet. 2004/05:JuU15, rskr. 2004/05:151). På grund av det arbete som kommissionen sedermera inledde med SIS II har dock den propositionen inte följts av någon proposition med lagförslag.

I denna proposition lämnas en beskrivning av innehållet i utkastet till rådsbeslut och hur det förhåller sig till de nuvarande bestämmelserna i Schengenkonventionen. I propositionen föreslås att riksdagen skall godkänna utkastet till rådsbeslut. Några lagförslag presenteras dock inte. Däremot lämnas i kapitel 4 i anslutning till genomgången av innehållet i rådsbeslutet en beskrivning av på vilka sätt beslutet bedöms kräva lagändringar. Vi avser att senare återkomma till riksdagen med förslag till nödvändiga lagändringar.

Orsaken till att vi har valt att lägga fram en särskild godkännandeproposition är att processen med att inhämta riksdagens ställningstagande och eventuella godkännande av beslutet annars skulle behöva skjutas upp, vilket i sin tur skulle medföra att genomförandet av beslutet i hela

EU skulle försenas. Sverige är ett av de få länder som fortfarande har en parlamentarisk granskningsreservation mot beslutet.

I ett utkast till proposition som har tagits fram inom Justitiedepartementet har det övervägts om riksdagen skall godkänna utkastet till rådsbeslut samt vilka lagändringar som ett kommande rådsbeslut föranleder. En sammanfattning av utkastet till proposition finns i *bilaga 1*. Utkastet har remitterats och diskuterats vid ett remissmöte den 2 november 2006. En förteckning över de remissinstanser som bjudits in till mötet finns i *bilaga 2*. De synpunkter som lämnats finns tillgängliga i lagstiftningsärendet (dnr 2006/8111/PO).

Utkastet till rådsbeslutet i dess senaste lydelse på svenska finns i *bilaga 3*. Den språkliga utformningen har ännu inte granskats av EU:s s.k. juristlingvister.

3 Nuvarande förhållanden

3.1 Schengensamarbetets huvudsakliga innehåll

Den fria rörligheten för personer är, tillsammans med den fria rörligheten för varor, tjänster och kapital, en av grundstenarna i EG:s regelverk för den inre marknaden. Den fria rörligheten för personer har i huvudsak förverkligats för den gemensamma arbetsmarknaden med fri etableringsrätt och erkännande av utbildningar m.m.

I syfte att påskynda förverkligandet av den fria rörligheten för personer ingick Frankrike, Tyskland och Beneluxstaterna år 1985 ett avtal om att successivt avveckla personkontrollerna vid de gemensamma gränserna och att utveckla det polisiära och rättsliga samarbetet mellan staterna. Avtalet, som är ett separat mellanstatligt avtal utanför EG, ingicks i gränsorten Schengen i Luxemburg och går därför under benämningen Schengenavtalet.

År 1990 undertecknades tillämpningskonventionen till Schengenavtalet med bestämmelser om dels praktiska åtgärder för att genomföra avvecklingen av personkontrollerna vid de inre gränserna, dels övriga samarbetsåtgärder. Det är denna tillämpningskonvention, kallad Schengenkonventionen, som innehåller de viktigaste reglerna för samarbetet. Schengenkonventionen började tillämpas i mars 1995 mellan sju av de EU-stater som då hade anslutit sig till Schengenavtalet. Dessa var, förutom grundarstaterna, Spanien och Portugal. Därmed upphörde gränskontrollerna mellan dessa stater. I december 1996 anslöt sig Sverige, Finland och Danmark till Schengensamarbetet. Sverige deltog därefter i Schengensamarbetets beredningsorgan och beslutande organ och är sedan den 25 mars 2001 anslutet fullt ut till samarbetet.

Norge och Island undertecknade år 1996 ett anslutningsavtal avseende Schengensamarbetet. Under år 1997 och 1998 anslöt sig Italien och Österrike till Schengensamarbetet och under år 2000 även Grekland. Schweiz undertecknade ett associationsavtal under år 2004.

EU:s regelverk har bitvis tagit över Schengenkonventionens bestämmelser. Det gäller t.ex. bestämmelserna om fri rörlighet för varor. Detta ligger i linje med att Schengenkonventionen endast skall tillämpas i den

utsträckning den är förenlig med gemenskapsrätten. I samband med Amsterdamfördragets ikraftträdande den 1 maj 1999 har Schengenregelverket införlivats i EU. Detta har skett i enlighet med de bestämmelser som anges i det s.k. Schengenprotokollet som finns fogat till Amsterdamfördraget (se prop. 1997/98:58 s. 129 f.).

En målsättning med Schengenavtalet är att avskaffa personkontroller vid de gemensamma gränserna. Avtalet innehåller olika bestämmelser som skall främja den fria rörligheten för personer mellan Schengenstaterna och införa vissa s.k. kompensatoriska åtgärder, dvs. åtgärder i syfte att stärka kampen mot sådan internationell kriminalitet och illegal invandring som kan bli en oönskad bieffekt av den fria rörligheten.

Schengenkonventionen innehåller bestämmelser om praktiska åtgärder för att fullt ut uppnå Schengenavtalets syfte. Bestämmelserna, som gäller bl.a. polissamarbete, rättsligt samarbete, dataskydd, samarbete om narkotikabekämpning, harmoniserad viseringspolitik och enhetliga yttre gränskontroller, är föremål för ständig förändring genom de beslut som fattas i ministerrådet i EU.

Det samlade Schengenregelverket omfattar Schengenavtalet från år 1985, Schengenkonventionen från år 1990 (Schengenkonventionen) och senare fattade beslut på ministernivå.

3.2 Schengens informationssystem

Schengens informationssystem (SIS) är ett datasystem som är uppbyggt som ett efterlysningshjälpmedel och till viss del även ett spaningshjälpmedel. Systemet består av dels en nationell enhet, som är ett nationellt register för varje Schengenstat (det s.k. N.SIS), dels en central teknisk stödfunktion (det s.k. C.SIS). Med hjälp av den tekniska stödfunktionen innehåller varje Schengenstats nationella register uppgifter som är identiska med uppgifterna i de andra staternas nationella register. Varje Schengenstat använder sedan sitt nationella register för de sökningar som Schengenkonventionen reglerar (artiklarna 92 och 93).

SIS utgör ett verktyg för att genomföra många av de kompensatoriska åtgärder för den borttagna gränskontrollen som Schengenkonventionen förutsätter. Syftet är att underlätta det praktiska internationella samarbetet, t.ex. när det gäller ömsesidig rättslig hjälp och utlämning. I SIS kan varje Schengenstat föra in uppgifter om personer, fordon eller andra föremål som är efterlysta eller på annat sätt eftersökta, med en begäran om att en särskild åtgärd som anges i Schengenkonventionen skall vidtas om personen eller föremålet påträffas vid en gränskontroll eller inom en Schengenstat. Schengenkonventionen reglerar vilka åtgärder som kan begäras genom SIS men ålägger inte medlemsstaterna att utföra sådana åtgärder åt varandra. Vilka åtgärder som får utföras avgörs enligt varje Schengenstats nationella rätt.

I varje Schengenstat finns ett Sirenekontor. Sirene är förkortning av Supplementary Information REquest at National Entries. Sirenekontoren ansvarar för registreringarna i SIS och lämnar därutöver kompletterande information – s.k. tilläggsinformation – vid registrering eller träffar i SIS. Tilläggsinformation registreras alltså inte i SIS utan skickas från Sirenekontoret i det land som registrerat en uppgift till övriga medlemsstaters

Sirenekontor eller till Sirenekontoret i den stat där träffen har uppstått. Tilläggsinformationen kan t.ex. utgöras av uppgifter om vilket brott en efterlyst person är misstänkt för, en närmare gärningsbeskrivning, tidpunkten för brottet och vem som beslutat om att personen skall efterlysas. Denna typ av tilläggsinformation är nödvändig för att det skall kunna fattas korrekta rättsliga beslut om t.ex. en efterlyst person som har gripits och begärts utlämnad eller överlämnad till en annan stat.

I Sverige regleras användandet av SIS i bl.a. lagen (2000:344) om Schengens informationssystem och förordningen (2000:836) om Schengens informationssystem. Anslutande bestämmelser finns även i andra författningar, bl.a. sekretesslagen (1980:100).

4 Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Utkastet till rådsbeslut är indelat i flera kapitel. Kapitel I innehåller allmänna bestämmelser (artiklarna 1–5). Kapitel II reglerar vad medlemsstaterna åtar sig att genomföra, bl.a. att inrätta ett nationellt SIS II-system med en ansvarig nationell myndighet (artiklarna 6–11 b). Kapitel III innehåller bestämmelser om ansvarsområdet för den myndighet som ansvarar för de centrala delarna av systemet (artiklarna 12–14 aa). Kapitel III A reglerar vilka kategorier av uppgifter som SIS II får innehålla (artiklarna 14a–14c). Det innehåller också bestämmelser om under vilka förutsättningar s.k. flaggning är tillåten. Med flaggning avses att en medlemsstat begär att en registrering som har gjorts av en annan medlemsstat – och som innehåller en begäran om en viss åtgärd – skall förses med en uppgift om att åtgärden inte kan verkställas. Anledningen till att flaggning sker kan t.ex. vara att åtgärden inte skulle vara förenlig med nationell lagstiftning. Kapitel IV innehåller bestämmelser om registreringar avseende den europeiska arresteringsordern (artiklarna 15–22). Kapitel V innehåller bestämmelser om registreringar av uppgifter om försvunna personer (artiklarna 23–26). I kapitel VI finns bestämmelser om registreringar av uppgifter om personer som söks för att kunna delta i ett rättsligt förfarande (artiklarna 27–30). Kapitel VII innehåller bestämmelser om registreringar av uppgifter om personer eller föremål som omfattas av hemliga kontroller eller särskilda kontroller (artiklarna 31–34). Det kan noteras att begreppet ”hemlig kontroll” (discreet checks) är avsett att innebära detsamma som Schengenkonventionens begrepp ”hemlig övervakning” (discreet surveillance). I lagen om Schengens informationssystem används begreppet dold övervakning. Den svenska översättningen kan komma att ändras vid EU:s juristlingvisters kommande granskning. I kapitel VIII finns bestämmelser om registreringar av föremål som skall beslagtas eller användas som bevismaterial vid rättegång i brottmål (artiklarna 35 och 36). Kapitel VIII A reglerar vem som skall ha rätt att få ut uppgifter ur systemet och när gallring skall ske (artiklarna 37–38a). Kapitel IX innehåller allmänna bestämmelser om uppgiftsbehandlingen (artiklarna 39–48aa) och kapitel X bestämmelser om skydd av personuppgifter (artiklarna 48a–53c). Kapitel XI innehåller ansvarsbestämmelser (artiklarna 54 och 55). Kapitel XIII innehåller slutbestämmelser (artiklarna 59–65).

Den nuvarande numreringen av kapitel och artiklar med olika bokstavsbezeichnungar är ett resultat av de tillägg och förändringar som har gjorts under förhandlingarnas gång. Sedan texterna har fått sin slutliga utformning kommer rådsbeslutet att justeras i detta avseende.

Det kan noteras att flertalet av de ändringar i förhållande till Schengenkonventionens bestämmelser som utkastet till rådsbeslut innebär redan har varit föremål för riksdagens godkännande genom propositionen 2004/05:37 Sveriges antagande av rådets beslut om införande av ett antal nya funktioner för Schengens informationssystem.

Utkastet till rådsbeslut är kopplat till den förordning som rådet för rättsliga och inrikes frågor ingick en politisk överenskommelse om den 5 oktober 2006. Rådsbeslutet är avsett att träda i kraft vid samma tidpunkt som förordningen.

I följande avsnitt lämnas en närmare beskrivning av innehållet i rådsbeslutet. Beskrivningen åtföljs av en jämförelse med Schengenkonventionen samt en översiktlig analys av behovet av författningsändringar.

4.1 Allmänna bestämmelser

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Genom rådsbeslutet inrättas den andra generationen av Schengens informationssystem, i det följande benämnt SIS II (*artikel 1.1*).

I *artikel 1.2* anges syftet med SIS II, nämligen att med hjälp av information som överförs via systemet bevara allmän säkerhet och ordning på medlemsstaternas territorier samt att tillämpa bestämmelserna i avdelning IV i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om rörlighet för personer i de territorierna.

I *artikel 2* anges vilka slag av bestämmelser som finns i rådsbeslutet, nämligen bestämmelser om villkor och förfaranden för behandling av registreringar i SIS II och för utbyte av tilläggsinformation som används som stöd för polissamarbete och straffrättsligt samarbete.

I *artikel 3* definieras vad som i beslutet avses med uttrycken registrering, tilläggsinformation, kompletterande uppgifter, personuppgifter samt behandling av personuppgifter.

Artikel 4 reglerar den tekniska strukturen och driften av SIS II. Enligt *artikel 4.1* skall SIS II bestå av ett centralt system och en nationell del samt en kommunikationsinfrastruktur. Det centrala systemet skall bestå av en teknisk stödfunktion, som innehåller databasen för SIS II, och ett enhetligt nationellt gränssnitt, dvs. en teknisk kommunikationsöverenskommelse. Den nationella delen i varje medlemsstat skall bestå av de nationella datasystem som kommunicerar med det centrala SIS II. Den nationella delen kan innehålla en datafil (i beslutet benämnd "nationell kopia") med en kopia av hela databasen för SIS II eller delar av den. Kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala SIS II och det nationella gränssnittet skall tillhandahålla ett nätverk via en krypterad kanal för SIS II-data och utbyte av data mellan Sirenekontoren enligt *artikel 7.2*.

Enligt *artikel 4.2* skall uppgifter i SIS II sökas och införas via den nationella delen. I dag arbetar alla medlemsstater i en s.k. nationell kopia av

den nationella delen för att bättre kunna integrera systemet med den tekniska struktur som finns i övrigt i medlemsstaten. För alla medlemsstater som använder sig av en nationell kopia skall en sådan finnas att tillgå för automatisk sökning på dess territorium. Det skall inte vara möjligt att söka i dataregister som hör till andra medlemsstaters nationella delar.

I *artikel 4.3* finns bestämmelser om den tekniska stödfunktion som skall stå för teknisk tillsyn och administration. Den skall bestå av ett primärt system och ett reservsystem. Det förra skall vara beläget i Frankrike (i Strasbourg) och det senare i Österrike (i Sankt Johann im Pongau). I *artikel 4.4* anges de tekniska tjänster som stödfunktionen skall tillhandahålla.

I *artikel 5* anges vem som skall ansvara för kostnaderna för de olika delarna av SIS II. Kostnaderna för inrättande, drift och underhåll av det centrala systemet och kommunikationsinfrastrukturen skall belasta EU:s budget medan motsvarande kostnader för de nationella delarna skall belasta de enskilda medlemsstaterna.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

De bestämmelser som beskrivits ovan om ändamålet med SIS II och systemets uppbyggnad på central och nationell nivå motsvarar i sak gällande bestämmelser i Schengenkonventionen (artiklarna 92 och 93). I lagen om Schengens informationssystem finns bestämmelser som beskriver ändamålet med SIS och dess uppdelning på central och nationell nivå (1 och 2 §§). Enligt vår bedömning behöver dessa bestämmelser inte ändras med anledning av rådsbeslutet.

4.2 Medlemsstaternas ansvar

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Enligt *artikel 6* skall medlemsstaterna inrätta och underhålla en nationell del och ansluta den till det centrala systemets nationella gränssnitt.

Enligt *artikel 7.1* skall varje medlemsstat utse en myndighet (i beslutet benämnd N.SIS II-byrå) som skall ha ansvaret för den nationella delen. Myndigheten skall ansvara för att den nationella delen fungerar smidigt och säkert, garantera att behöriga myndigheter har åtkomst till denna och vidta nödvändiga åtgärder för att bestämmelserna i beslutet följs. Medlemsstaterna skall överföra sina registreringar via denna myndighet till det centrala systemet.

Enligt *artikel 7.2* skall medlemsstaterna utse en myndighet (i beslutet benämnd Sirenekontoret) som skall säkra utbytet av tilläggsinformation i enlighet med bestämmelserna i den s.k. Sirenehandboken. Handboken innehåller praktiska tillämpningsföreskrifter som syftar till att arbetet vid Sirenekontoren skall bedrivas på ett enhetligt sätt. Sirenekontoren skall också samordna kontrollen av kvaliteten av de uppgifter som läggs in i SIS II. Vad som är tilläggsinformation anges i artikel 3.1. Det är information som inte ligger i SIS II men som avser SIS II-registreringar och som bl.a. kan avse att göra det möjligt för medlemsstaterna att rådfråga eller underrätta varandra i samband med att en registrering läggs in eller

vid en träff i SIS II. Närmare bestämmelser om hur sådan tilläggsinformation skall utbytas finns i *artikel 8*.

Enligt *artikel 7.3* skall medlemsstaterna underrätta den myndighet som ansvarar för det centrala systemet om vilken myndighet som skall ha ansvaret för den nationella delen av SIS II och om vilken myndighet som har utsetts till Sirenekontor.

För att få till stånd en snabb och effektiv dataöverföring skall varje medlemsstat, enligt *artikel 9.1*, när den inrättar sin nationella del följa de protokoll och förfaranden som har upprättats för detta ändamål genom kommittéförfarande (se *artikel 61*). Det skall gå att söka direkt mot centrala SIS II, men de flesta medlemsstater torde använda sig av en nationell kopia. En medlemsstat som använder en sådan skall, med hjälp av de tjänster som tillhandahålls av den tekniska stödfunktionen i det centrala systemet, försäkra sig om att sökningen i den nationella kopian ger samma resultat som en sökning i det centrala systemet (*artikel 9.2*).

Artikel 10 ålägger varje medlemsstat att besluta om de åtgärder som behövs för att skydda den nationella delen och de uppgifter som registreras i den. Medlemsstaterna skall vidare, enligt *artikel 10a*, tillämpa sina regler om tystnadsplikt eller andra likvärdiga sekretessskyldigheter på alla personer och organ som arbetar med SIS II-uppgifter och tilläggsinformation i enlighet med sin nationella lagstiftning. Denna skyldighet skall också gälla efter det att dessa personer har lämnat sin tjänst eller anställning eller efter det att dessa organ har upphört med verksamheten.

För att möjliggöra kontroll av att sökningar och utbyte av uppgifter i systemet sker enligt gällande föreskrifter åläggs medlemsstaterna i *artikel 11* att, på visst närmare angivet sätt, spara uppgifter om detta i den nationella delen. Den nationella tillsynsmyndigheten skall ha rätt att få tillgång till uppgifter för att kunna utöva sin tillsyn (*artikel 11.4a*). Medlemsstaterna skall också se till att varje myndighet som har rätt att få ut uppgifter ur systemet följer bestämmelserna i rådsbeslutet (*artikel 11a*).

Enligt *artikel 11b* skall personal vid de myndigheter som har tillgång till SIS II utbildas på lämpligt sätt i datasäkerhets- och dataskyddsregler. De skall också informeras om relevanta brott och påföljder.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Bestämmelserna i *artiklarna 6–9* motsvarar *artikel 92* i Schengenkonventionen och reglerar ansvaret för inrättandet och underhållet av systemet. Bestämmelserna innebär i sak inte något nytt. I 1 § lagen om Schengens informationssystem anges att Rikspolisstyrelsen skall föra det register som är den nationella delen av SIS och att detta skall vara anslutet till den centrala enheten. Där anges också att Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifterna i registret. Eftersom bestämmelserna i *artiklarna 6–9* i utkastet inte innebär något nytt i sak, bedömer vi att det, vid ett svenskt genomförande av rådsbeslutet, inte krävs några lagändringar i denna del.

Artikel 10 om säkerhetsåtgärder motsvaras i sak av *artikel 118* i Schengenkonventionen. *Artikel 10* innebär därutöver ett åtagande att fysiskt skydda uppgifter, bl.a. genom att utarbeta beredskapsplaner för att skydda kritisk infrastruktur. Genom de allmänna skyddsreglerna i personuppgiftslagen uppfyller Sverige de säkerhetskrav som ställs i utkastet

till beslut. Inte heller i detta avseende torde det därför, vid ett svenskt genomförande av rådsbeslutet, behövas några lagändringar (jfr prop. 1999/2000:64 s. 148).

Artikel 10a om sekretess saknar direkt motsvarighet i Schengenkonventionen. I anslutning till att Schengenkonventionens regler genomfördes i svensk rätt konstaterades att konventionen inte innehåller någon uttrycklig bestämmelse om sekretess till skydd för enskildas personliga förhållanden, men att konventionens strikta begränsningar när det gäller vilka myndigheter som skall ha tillgång till registret och reglerna om användningsbegränsning torde ha till syfte att även skydda uppgifter av hänsyn till den personliga integriteten (prop. 1999/2000:64 s. 144 f.). Av den anledningen togs i 7 kap. 41 § sekretesslagen in en särskild bestämmelse som innebär att vissa uppgifter i SIS-registret och kompletterande information på Sirenekontoret om enskildas personliga förhållanden omfattas av sekretess, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon honom närstående lider men (7 kap. 41 §, se a. prop. s. 137 f.). Motiveringen till bestämmelsen var att i princip samma sekretesskydd bör gälla för uppgifter i SIS och hos Sirenekontoren som när uppgifter av samma slag förekommer i andra sammanhang (a. prop. s. 145). Avsikten med den särskilda bestämmelsen var att garantera sekretess för sådana uppgifter som inte omfattades av redan befintliga sekretessbestämmelser. Bestämmelsen i 7 kap. 41 § kommer att gälla även för uppgifter som registreras i SIS II. Med hänsyn till detta och till att artikel 10a hänvisar till nationell lagstiftning bedömer vi att det vid ett genomförande av rådsbeslutet i denna del inte kommer att krävas någon lagändring.

Som har framgått ovan under avsnitt 3.2 har i dag varje Schengenstat ett Sirenekontor som har huvudansvaret för registreringarna i SIS och som lämnar tilläggsinformation vid registreringar eller träffar i SIS till Sirenekontor i andra medlemsstater. Sirenekontorens funktion går dock inte tydligt att utläsa av Schengenkonventionen. Detta har ansetts vara en brist som nu åtgärdas genom bestämmelserna i artikel 7.1 och 7.2 i utkastet till rådsbeslut. Trots att utkastet inte ger Sirenekontoren någon förändrad funktion eller behörighet anser vi att det, vid ett genomförande av rådsbeslutet, bör övervägas om det kan vara lämpligt att ta in hänvisningar till dem i lagen eller i förordningen om Schengens informationssystem.

Bestämmelsen i *artikel 11* om skyldigheten att registrera sökningar och utbyte av uppgifter i systemet har delvis sin motsvarighet i artikel 103 i Schengenkonventionen och den överensstämmer även med 2004 års rådsbeslut (se prop. 2004/05:37 s. 18). Schengenkonventionen ställer dock inte några krav på att sökningar skall registreras. Enligt Schengenkonventionen skall vidare endast var tionde överföring registreras, medan rådsbeslutet ställer krav på registreringar av samtliga överföringar och sökningar. Skyldigheten att registrera överföringar regleras i dag inte i lag. Bestämmelser om skyldighet att registrera överföringar och sökningar bör även i fortsättningen kunna regleras på förordningsnivå.

Artikel 11a om skyldighet att garantera överensstämmelse med rådsbeslutet m.m. saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Detsamma gäller *artikel 11b* om utbildning av personal. Vi gör dock bedömningen att ingen av artiklarna kräver några författningsändringar.

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Artiklarna 12–14aa reglerar ansvaret för de centrala delarna av SIS II. Enligt *artikel 12* skall en särskild myndighet ha ansvaret för den operativa förvaltningen av den tekniska stödfunktionen. Den myndigheten skall även ha ansvar för vissa uppgifter som rör kommunikationen mellan det centrala systemet och de nationella delarna. Vidare ges kommissionen vissa uppgifter, bl.a. i budgetfrågor. Den skall också under en övergångsperiod, innan den särskilda myndigheten har påbörjat sina uppgifter, ansvara för den operativa förvaltningen av de centrala delarna av SIS II.

I *artikel 13* finns särskilda bestämmelser om säkerhet avseende de centrala delarna av SIS II. *Artikel 14* reglerar skyldigheten att spara uppgifter om sökningar och utbyte av uppgifter i systemet. I *artikel 14aa* finns en bestämmelse om informationsskyldighet för bl.a. kommissionen.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

De nu angivna bestämmelserna, som saknar motsvarighet i Schengenkonventionen, rör uteslutande de centrala delarna av SIS II. Enligt vår bedömning kräver bestämmelserna inte några författningsändringar.

4.4 Grundläggande bestämmelser om registrering av uppgifter

4.4.1 Vilka uppgifter får registreras?

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Enligt *artikel 14a* skall SIS II, vid sidan av de kompletterande uppgifter som får registreras enligt rådsbeslutet, endast innehålla de kategorier av uppgifter som lämnas av medlemsstaterna och som följer de närmare angivna syften med de olika registreringar som får göras enligt rådsbeslutet (artiklarna 15, 23, 27, 31 och 35). Uppgiftskategorierna omfattar personer för vilka en registrering lagts in samt de föremål som avses i artiklarna 31 och 35.

Beträffande personer får inga andra uppgifter registreras än

- a) efternamn, förnamn, namn vid födelsen och tidigare använda namn och eventuella alias, eventuellt separat inregistrerade,
- b) särskilda yttre oföränderliga fysiska kännetecken,
- c) födelseort och födelsedatum,
- d) kön,
- e) fotografier,
- f) fingeravtryck,
- g) medborgarskap,
- h) uppgifter om huruvida personen i fråga är beväpnad, kan tillgripa våld eller har rymt,
- i) skälet till registreringen,

- j) den myndighet som har lagt in registreringen,
- k) en hänvisning till det beslut som ger upphov till registreringen,
- l) begärt förfarande,
- m) länk(ar) till andra registreringar som lagts in i SIS II enligt artikel 46, samt
- n) typ av brott.

Vad som skall gälla i tekniskt hänseende för att föra in, uppdatera, radera och söka i de ovan nämnda uppgifterna om föremål och personer skall i enlighet med artikel 61 fastställas av en särskild föreskrivande kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och kommissionen (*artikel 14a.5*). De tekniska regler som är nödvändiga för att söka de data som avses i artikel 14a.5 skall möjliggöra sökningar i såväl det centrala SIS, nationella kopior som tekniska kopior.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Vad som sägs i artikel 14a har i sak sin motsvarighet i artiklarna 94.2 och 94.3 i Schengenkonventionen, vilka har genomförts i svensk rätt genom 3 och 4 §§ lagen om Schengens informationssystem.

I förhållande till Schengenkonventionen innebär utkastet till rådsbeslut den förändringen att samtliga förnamn på registrerade personer får registreras med stöd av artikel 14a.3a. Detta kräver en ändring av 4 § lagen om Schengens informationssystem. Den i sak mest genomgripande förändringen av bestämmelsen i förhållande till Schengenkonventionen är dock att ytterligare kategorier av uppgifter kan registreras, nämligen

- namn vid födelsen,
- tidigare använda namn,
- fotografier,
- fingeravtryck,
- huruvida personen har rymt,
- den myndighet som har lagt in registreringen,
- hänvisning till beslut som registreringen grundas på,
- länkar till andra registreringar som har lagts in i SIS II, samt
- typ av brott.

Ministerrådet har i rådslutssatser uttalat att det skall vara möjligt att lägga in fotografier och fingeravtryck i SIS II. Det bör dock anmärkas att varken Schengenkonventionen eller utkastet till rådsbeslut innehåller några bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att registrera vissa uppgifter (även om artikel 14ad i utkastet innehåller en bestämmelse med krav på att vissa uppgifter måste framgå av registret för det fall en registrering läggs in). Detta hänger samman med att införandet av en registrering i SIS innebär en begäran om att övriga stater skall vidta en viss åtgärd. Varje Schengenstat råder själv över vilka åtgärder som den i varje särskilt fall vill begära och därigenom vilka uppgifter den själv lägger in i sin nationella enhet (se prop. 1997/98:42 s. 108). Utvidgningen av uppgiftskategorierna innebär därför inte någon skyldighet för medlemsstaterna att lägga in nya uppgifter, t.ex. fotografier och fingeravtryck, i SIS II, om ett sådant förfarande inte är förenligt med den nationella rätten. Fotografier och fingeravtryck förekommer i vissa svenska register, t.ex. i det fingeravtrycks- och signalementsregister som förs med stöd av

polisdatalagen (1998:622). Den möjlighet som skall finnas att registrera ytterligare kategorier av uppgifter i SIS II kräver dock en ändring i 4 § lagen om Schengens informationssystem.

Regleringen av vad som skall gälla i tekniskt hänseende avseende införande, uppdatering, radering och sökning av uppgifter kräver enligt vår mening inte några lagändringar.

4.4.2 Proportionalitetsbestämmelse

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Enligt *artikel 14ab* skall den medlemsstat som lägger in en registrering avgöra om fallet är adekvat, relevant och så viktigt att det motiverar en registrering i SIS II.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Proportionalitetsbestämmelsen i rådsbeslutet överensstämmer i sak med artikel 94.1 i Schengenkonventionen som har genomförts genom 6 § lagen om Schengens informationssystem. Någon författningsändring krävs därför inte för att genomföra beslutet i denna del.

4.4.3 Särskilda bestämmelser om fotografier och fingeravtryck

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Utkastet till rådsbeslut innehåller särskilda bestämmelser om under vilka förutsättningar fotografier och fingeravtryck får föras in i SIS II och för vilka syften de får användas (*artikel 14ac*). Bestämmelserna innebär följande. Fotografier och fingeravtryck får föras in endast efter en särskild kvalitetskontroll. Vad denna kontroll skall bestå av skall fastställas av en särskild kommitté med företrädare för medlemsstaterna och kommissionen (se artikel 61). Fotografier och fingeravtryck får endast användas för att fastställa identiteten hos en person som har påträffats efter en alfanumerisk sökning i SIS II. Så snart det är tekniskt möjligt får fingeravtryck även användas för att identifiera en person på grundval av hans eller hennes biometriska kännetecken. Innan denna funktion tas in i SIS II, skall kommissionen utarbeta en rapport om huruvida den teknik som krävs är klar och finns tillgänglig. Europaparlamentet skall höras om rapporten.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Schengenkonventionen ger inte möjlighet att registrera fotografier och fingeravtryck i SIS. Som har framgått under avsnitt 4.4.1 krävs det ändringar i lagen om Schengens informationssystem för att möjliggöra registrering av sådana uppgifter i Sverige. Vi anser också att det behöver övervägas om bestämmelsen i artikel 14ac om att fotografier och fingeravtryck endast får användas för att fastställa identiteten hos en person

som påträffats efter en alfanumerisk sökning i SIS II kräver författningsändringar (jfr 2 § lagen om Schengens informationssystem).

Prop. 2006/07:33

4.4.4 Uppgifter som måste finnas för att en registrering skall få ske

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Enligt *artikel 14ad* förutsätter en registrering i SIS II att ett visst minimum av uppgifter finns tillgängliga och läggs in i systemet. Om inte alla dessa uppgifter finns, får alltså inte någon registrering göras. De uppgifter som måste finnas är

- efternamn, förnamn, namn vid födelsen och tidigare använda namn och eventuella alias,
- kön,
- begärt förfarande, samt
- i förekommande fall, en hänvisning till det beslut som ger upphov till registreringen.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Bestämmelsen saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Ett genomförande av bestämmelsen kräver enligt vår mening ett tillägg i lagen om Schengens informationssystem.

Det kan anmärkas att bestämmelsen har getts en utformning som kan synas innebära att registrering inte får ske om det saknas t.ex. uppgift om namn vid födelsen eller tidigare använda namn eller eventuella alias. Bestämmelsen måste dock uppfattas så att registrering får ske även om en sådan uppgift saknas. En sådan tolkning stämmer också överens med de uttalanden som gjorts av företrädare för kommissionen och övriga medlemsstater under förhandlingarna i rådet.

4.4.5 Flagging

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Allmänt

Om en medlemsstat anser att en registrering inte är förenlig med dess nationella lagstiftning, internationella förpliktelser eller viktiga nationella intressen, kan den enligt *artikel 14b* kräva att den registrerande staten förser registreringen med en "flagga". En "flagga" är en markering om att den åtgärd som registreringen omfattar inte kommer att verkställas på dess territorium. Flaggan läggs till av Sirenekontoret i den medlemsstat som har lagt in registreringen i systemet.

Flaggning kan endast begäras när det gäller tre typer av registreringar. En sådan åtgärd kan till att börja med begäras i fråga om en registrering enligt artikel 15 om personer som är efterlysta för gripande och överlämnande (enligt den europeiska arresteringsordern) eller utlämning. Det kan också begäras i fråga om en registrering enligt artikel 23 om försvunna

personer och avseende en registrering enligt artikel 31 om hemlig kontroll eller särskild kontroll. Med hemlig kontroll avses en spaningsmetod som används då det finns skäligen misstanke om synnerligen grov brottslighet. Att kontrollen är hemlig innebär att den är dold för den person som berörs. Något ingripande sker alltså inte då. Med särskild kontroll avses en mer fördjupad kontroll med användande av tvångsmedel, t.ex. husrannsakan, för att eftersöka föremål (prop. 1999/2000:64 s. 123).

För att medlemsstaterna skall ha möjlighet att granska en registrering och bedöma om en flaggning bör göras föreskrivs i artikel 14b.2 att en registrering skall kombineras med utbyte av tilläggsinformation till övriga medlemsstater. Detta gäller dock endast registreringar av personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas eller utlämnas. Skälet till denna bestämmelse är att en arresteringsorder som skannas in i SIS ofta finns endast på originalspråket, vilket kan göra det svårt att bedöma om det finns behov av flaggning. För att det skall vara praktiskt möjligt att utnyttja tilläggsinformationen krävs ofta att den görs tillgänglig på något annat språk än originalspråket. För närvarande utbyter Sirenekontoren s.k. A- och M-formulär samtidigt som en registrering införs i SIS. Informationen i dessa formulär är inofficiellt översatt till engelska eller franska.

Om den medlemsstat som lägger in en registrering i ett särskilt brådsakande eller allvarligt ärende begär att den aktuella åtgärden skall vidtas, skall den verkställande medlemsstaten enligt artikel 14b.4 undersöka om den kan tillåta att den flagga som lagts till på dess begäran tas bort. Om den verkställande medlemsstaten kan tillåta att flaggan tas bort, skall den vidta de åtgärder som krävs för att se till att åtgärden kan verkställas omedelbart. Ett sådant borttagande av en flagga kan aktualiseras om det finns anledning att anta att den efterlysta personen är på väg att lämna Schengenområdet, varför en flagga skulle hindra ett omhändertagande om personen påträffades, eller om det är ett särskilt stort nationellt intresse av att personen omhändertas eller gripes. Enligt artikel 14b.4a gäller förbudet mot gripande och överlämnande på territoriet i den medlemsstat som har begärt flaggning till dess att flaggan har raderats.

Särskilt om flaggning vid registreringar som avser en europeisk arresteringsorder

Enligt artikel 14c.1 får, när rådets rambeslut (2002/584/RIF) om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna är tillämpligt (i det följande rambeslutet), flaggning ske endast under vissa förutsättningar. Dessa är att den myndighet som enligt nationell lag är behörig att verkställa arresteringsordern har vägrat att verkställa den och dessutom krävt att flaggning skall ske. Enligt artikel 14c.2 kan flaggning även ske på begäran av en myndighet som i nationell lag pekats ut som nationell rättslig myndighet för sådana fall då det är uppenbart att verkställighet inte kan ske.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Även enligt Schengenkonventionen har en medlemsstat en möjlighet att begära att en registrering i SIS åtföljs av ett meddelande om att verkstäl-

lighet inte kommer att ske på medlemsstatens territorium (artikel 94.4). När Schengenkonventionen genomfördes i svensk rätt, gjordes bedömningen att reglerna om flaggning inte krävde någon annan åtgärd än att det i lagen om Schengens informationssystem angavs att en uppgift om verkställighetsförbud får registreras. Artikel 94.4 i Schengenkonventionen motsvaras i sak av artikel 14b.1 i utkastet till rådsbeslut. Vid ett genomförande av rådsbeslutet krävs det därför enligt vår bedömning inte någon lagändring i denna del. Inte heller behövs det någon bestämmelse i lag för att genomföra rådsbeslutets bestämmelse om att medlemsstaterna skall underrättas genom tilläggsinformation om att en registrering av en europeisk arresteringsorder har lagts in (artikel 14b.2). Den frågan kan regleras i förordning. Detsamma gäller bestämmelsen om åtgärder i vissa brådskande fall (artikel 14b.4). Inte heller bestämmelsen i artikel 14c om flaggning beträffande en europeisk arresteringsorder kräver några lagändringar. De frågor som regleras där om de närmare förutsättningarna för flaggning och om behörig myndighet kan vid behov regleras i förordning.

4.5 Registreringar av uppgifter om personer som är efterlysta för gripande och överlämnande eller utlämning

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Artikel 15.1 innehåller bestämmelser om införande av uppgifter i SIS II om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas på grundval av en europeisk arresteringsorder eller som är efterlysta för att gripas och utlämnas. Enligt *artikel 15.2* skall registrering också kunna ske av uppgifter om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas på grundval av en arresteringsorder som har utfärdats i enlighet med ett avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionen och tredjeländer i enlighet med artiklarna 24 och 38 i fördraget om Europeiska unionen. Detta gäller dock endast om avtalen i fråga medger att en sådan arresteringsorder översänds via Schengens informationssystem.

Den medlemsstat som lägger in en registrering som avser en europeisk arresteringsorder skall även lägga in en kopia av arresteringsordern (*artikel 17*). I sådana fall skall den medlemsstat som har lagt in registreringen dessutom lämna de uppgifter som arresteringsordern skall innehålla (personuppgifter och uppgifter om brott och domar, se artikel 8.1 i rambeslutet) till alla medlemsstater genom utbyte av tilläggsinformation, dvs. genom användande av sådana s.k. A- och M-formulär som används i dag (*artikel 17a*).

När det gäller registreringar av personer som är efterlysta för att gripas och utlämnas skall de uppgifter som behövs för att verkställa en begärd åtgärd enligt en registrering meddelas genom utbyte av tilläggsinformation (*artikel 17b*). I *artikel 17b.1* regleras vilka uppgifter tilläggsinformationen skall innehålla. Sådana uppgifter skall dock inte lämnas om de uppgifter som avses i artikel 17 eller artikel 17a redan har lämnats och de anses vara tillräckliga för att den verkställande medlemsstaten skall kunna verkställa efterlysningen.

Om gripandet inte kan verkställas, antingen på grund av en medlemsstats flagga eller, när det gäller en registrering om gripande och utlämning, på grund av att en utredning ännu inte har avslutats, skall denna medlemsstat betrakta registreringen som en registrering vars syfte är att meddela var den berörda personen befinner sig (*artikel 20*).

Artikel 22 behandlar verkställande av åtgärder på grundval av en registrering om en person som är efterlyst för att gripas och överlämnas eller utlämnas. När rambeslutet är tillämpligt, skall en registrering som läggs in i SIS II ha samma giltighet som arresteringsordern i sig. När rambeslutet inte är tillämpligt, skall en registrering ha samma giltighet som en framställning om provisoriskt anhållande enligt artikel 16 i den europeiska utlämningskonventionen.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

De nu angivna bestämmelserna i utkastet till rådsbeslut motsvarar i huvudsak bestämmelserna i artikel 95 i Schengenkonventionen. Den artikeln har genomförts genom 3 § 1 lagen om Schengens informationssystem, som anger att registret skall innehålla framställningar om omhändertagande av en person som har efterlysts för överlämnande eller utlämning. Till skillnad från Schengenkonventionen och den svenska lagstiftningen anges i utkastet till rådsbeslut att även vissa angivna kompletterande uppgifter i vissa fall skall föras in i registret. Exempelvis skall en kopia av den europeiska arresteringsordern läggas in (*artikel 17.1*). En europeisk arresteringsorder skall (enligt artikel 8 i rambeslutet) innehålla bl.a. uppgifter om förekomsten av en verkställbar dom eller något annat verkställbart rättsligt beslut med samma rättsverkan, brottets beskaffenhet och brottsrubricering, en beskrivning av de omständigheter under vilka brottet begåtts, den eftersöktes delaktighet i brottet, det straff som dömts ut, om det rör sig om en slutlig dom, eller den straffskala för brottet som föreskrivs i den utfärdande medlemsstatens lagstiftning, samt eventuella andra konsekvenser av brottet.

Bestämmelsen i 4 § lagen om Schengens informationssystem reglerar uttömmande vilka personuppgifter som får läggas in i registret. Artikel 17.1 innebär att fler personuppgifter än de som tillåts enligt 4 § lagen om Schengens informationssystem skall läggas in i registret. Vid ett genomförande av rådsbeslutet är det därför nödvändigt med en lagändring.

4.6 Registreringar av uppgifter om försvunna personer m.m.

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Artiklarna 23 och 26 i utkastet till rådsbeslut reglerar registreringar av uppgifter om försvunna personer vars vistelseort man behöver få reda på. Av *artikel 23.1* följer att uppgifter får föras in om sådana personer oavsett om personerna behöver ställas under beskydd eller inte. När det gäller personer som behöver ställas under beskydd får registrering ske när ett sådant behov finns, antingen med hänsyn till personens egen säkerhet eller för att förebygga hot (*artikel 23.2*). En registrering av en för-

svunnen person på denna grund förutsätter att det finns ett beslut om omhändertagande av en behörig myndighet (*artikel 23.2a*). Av *artikel 23.2b* framgår att det för dessa fall är särskilt viktigt att underåriga som behöver ställas under beskydd registreras. Medlemsstaterna skall se till att det av registreringen framgår om den registrerade personen behöver ställas under beskydd eller inte (*artikel 23.2c*).

När en person som har registrerats som försvunnen har återfunnits, skall den medlemsstat som har lagt in registreringen underrättas om var personen vistas (*artikel 26*). Uppgifter om en myndig person som har påträffats får dock inte lämnas ut utan dennes samtycke, utom mellan de behöriga myndigheterna. Trots detta får uppgift om att en registrering har raderats på grund av att en person har påträffats lämnas till den person som har rapporterat personen som försvunnen. En återfunnen person som behöver ställas under beskydd får föras till en säker plats för att förhindra fortsatt resa, om en sådan åtgärd inte strider mot nationell lag.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Bestämmelserna i artiklarna 23 och 26 överensstämmer huvudsakligen med artikel 97 i Schengenkonventionen. De bestämmelserna har genomförts i svensk rätt genom 3 § 3 och 4 lagen om Schengens informationssystem. I förhållande till Schengenkonventionen innehåller rådsbeslutet två nyheter i sak, dels en skyldighet att anteckna i registret om en person behöver ställas under beskydd eller inte, dels en möjlighet att underrätta den som har anmält en person som försvunnen om att personen har påträffats. I den mån en författningsreglering behövs av den förstnämnda frågan kan det enligt vår bedömning ske genom förordning. När det gäller underrättelse till en anmälare är bestämmelsen i rådsbeslutet fakultativ. Det finns alltså ingen skyldighet att införa en ordning som innebär att underrättelse måste ske i de fallen. Vi anser därför att någon lagändring i denna del inte är nödvändig.

4.7 Registreringar av uppgifter om personer som söks för att kunna delta i ett rättsligt förfarande

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

I syfte att meddela vistelseort eller hemvist för följande personkategorier skall enligt *artikel 27* uppgifter införas i SIS II om

- vittnen,
- åtalade personer som har kallats eller som söks för att kunna kallas för att inställa sig i domstol,
- åtalade personer som skall delges en dom i ett brottmål eller andra handlingar i samband med ett brottmålsförfarande, samt
- personer som skall delges en kallelse att inställa sig för verkställighet av ett frihetsberövande straff.

Av *artikel 30* framgår att de begärda uppgifterna skall lämnas till den ansökande medlemsstaten genom utbyte av tilläggsinformation.

Innehållet i artikel 27 i utkastet till rådsbeslut motsvaras i sak väsentligen av artikel 98 i Schengenkonventionen, som har genomförts i svensk rätt genom 3 § 5 lagen om Schengens informationssystem. Den nya bestämmelsen omfattar dock en något vidare krets av personer. Vi gör därför bedömningen att det för att genomföra rådsbeslutet i denna del torde krävas ändring i lag.

4.8 Registreringar av uppgifter om personer och föremål som omfattas av hemliga kontroller eller särskilda kontroller

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Artikel 31 reglerar införandet av uppgifter i SIS II om personer eller fordon, båtar (på engelska ”boats”), flygplan och containrar för vilka det begärs att hemlig kontroll eller särskild kontroll skall vidtas. Det kan här anmärkas att eftersom ordet boat tidigare har översatts med fartyg (se prop. 2004/05:37) kan översättningen komma att ändras vid den kommande granskningen av EU:s juristlingvister. En registrering enligt artikeln får göras i syfte att bekämpa brottslighet eller förebygga hot mot den allmänna säkerheten. Som förutsättning gäller vidare beträffande registrering av personer

- a) att det finns tydliga tecken på att personen i fråga avser att begå, eller redan begått ett grovt brott, eller
- b) att den allmänna uppfattningen om honom eller henne, särskilt på grundval av redan begångna brott, leder till misstanke om att denne även i framtiden kommer att begå grova brott.

Det finns vidare särskilda regler om registrering av en begäran om hemlig kontroll eller särskild kontroll avseende personer som misstänks hota statens säkerhet. På begäran av den myndighet som ansvarar för statens säkerhet kan följaktligen enligt artikel 31.3 en registrering – om detta har stöd i nationell lagstiftning – läggas in om det finns konkreta tecken på att detta är nödvändigt för att avvärja det allvarliga hot som personen utgör eller andra allvarliga hot mot statens inre eller yttre säkerhet. Den medlemsstat som lägger in en sådan registrering skall informera övriga medlemsstater om detta. Varje medlemsstat skall besluta till vilken myndighet informationen skall överlämnas.

Uppgifter om fordon, båtar, flygplan och containrar får föras in i registret när det finns tydliga tecken på att de har samband med ett grovt brott eller ett allvarligt hot enligt vad som sagts ovan.

Vid hemlig kontroll kan vissa uppgifter inhämtas och översändas till den myndighet som har lagt in registreringen om påträffande av den person eller det fordon eller föremål som har registrerats (*artikel 32*). Dessa uppgifter är

- a) påträffandet i sig,
- b) plats, tidpunkt och anledningen till att kontrollen gjordes,
- c) resväg och målet för resan,

- d) personer i de berörda personernas sällskap eller passagerare i fordonet, båten eller flygplanet som rimligen kan förväntas ha anknytning till de berörda personerna,
- e) fordon, båt, flygplan eller container som använts,
- f) transporterade föremål, samt
- g) omständigheter kring påträffandet av personen eller fordonet, båten, flygplanet eller containern.

Sådan information skall översändas genom utbyte av tilläggsinformation.

Inom ramen för särskild kontroll enligt denna artikel får personer kroppsvisiteras samt fordon, båtar, flygplan, containrar och medförda föremål genomsökas i enlighet med nationell lagstiftning. Om en medlemsstats nationella lagstiftning inte tillåter särskilda kontroller, skall kontrollerna i den medlemsstaten automatiskt ersättas med hemlig kontroll.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Under avsnitt 4.4.5 ovan har redogjorts för vad som avses med hemlig kontroll och särskild kontroll. Rådsbeslutets bestämmelser om hemliga kontroller och särskilda kontroller stämmer i sak överens med Schengenkonventionen (artikel 99). I förhållande till Schengenkonventionen innebär utkastet när det gäller föremål att – förutom fordon – även fartyg, flygplan och containrar skall kunna registreras. Detta överensstämmer med 2004 års rådsbeslut (se prop. 2004/05:37 s. 10).

Artikel 99 i Schengenkonventionen har genomförts i svensk rätt genom 3 § 6 lagen om Schengens informationssystem. I den bestämmelsen anges att registret skall innehålla framställningar om dold övervakning eller särskilda kontrollåtgärder. Vilka kategorier av föremål som kan registreras vid sådana kontroller är dock inte närmare preciserat i lagen. Inte heller ett antagande av rådsbeslutet nödvändiggör en sådan precisering.

Framställningar om särskild kontroll för att eftersöka föremål verkställs inte i Sverige eftersom det inte är förenligt med svensk rätt (se prop. 1999/2000:64 s. 123). En sådan begäran från en stat ändras i Sverige till hemlig övervakning, vilket är i enlighet med Schengenkonventionens artikel 99.5 och artikel 32.4 i utkastet till rådsbeslut.

Med hänvisning till det som sagts ovan är någon lagändring med anledning av bestämmelserna i artiklarna 31 och 32 enligt vår mening inte nödvändig.

4.9 Registreringar av uppgifter om föremål som skall beslagtas eller användas som bevismaterial vid rättegång i brottmål

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

I *artikel 35* anges att uppgifter om lätt identifierbara föremål som skall beslagtas eller användas som bevis i brottmål skall registreras i SIS II.

Det gäller dock endast för sådana föremål som ingår i någon av följande kategorier:

- motorfordon med en cylindervolym överstigande 50 cc samt båtar och flygplan,
- släpvagnar med en tjänstevikt överstigande 750 kg samt husvagnar, industritillbehör, utombordsmotorer och containrar,
- skjutvapen,
- stulna, bortförda eller försvunna officiella blankodokument,
- stulna, bortförda, försvunna eller ogiltiga utfärdade identitetshandlingar, t.ex. pass, ID-kort, körkort, uppehållstillstånd och resehandlingar,
- stulna, bortförda, försvunna eller ogiltiga registreringsbevis för fordon och nummerplåtar för fordon,
- sedlar (registrerade sedlar), samt
- värdepapper och betalningsmedel som checkar, kreditkort, obligationer och aktier som stulits, bortförts, försvunnit eller ogiltigförklarats.

Av *artikel 36* framgår bl.a. att om en efterforskning visar att det finns en registrering som matchar ett påträffat föremål, skall den myndighet som har observerat registreringen kontakta den som lagt in registreringen för att komma överens om vilka åtgärder som skall vidtas.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Bestämmelserna om registreringar av uppgifter om föremål som skall beslagtas eller användas som bevis i brottmål motsvaras delvis av artikel 100 i Schengenkonventionen. Kategorierna av föremål har dock utökats i rådsbeslutet och när det gäller flera av dem har den tidigare begränsningen till att det skall röra sig om stulna, bortförda eller försvunna föremål tagits bort. Skälet till att det sistnämnda kravet har tagits bort är att det under förhandlingarna om rådsbeslutet har ansetts vara en olämplig begränsning i förhållande till syftet med SIS. Det har följaktligen gjorts gällande att det måste vara möjligt att registrera fordon och vissa föremål som skall beslagtas eller användas som bevis i en brottmålsrättegång även om fordonet eller föremålet inte är stulet bortfört eller försvunnet. Utkastet i denna del innebär exempelvis att det blir möjligt att registrera en flyktbil som använts vid ett rån även om gärningsmannen är ägare av bilen.

Artikel 100 i Schengenkonventionen har genomförts i svensk rätt genom 3 § 7 lagen om Schengens informationssystem. I den bestämmelsen anges endast att registret skall innehålla framställningar om omhändertagande eller annan åtgärd beträffande fordon eller föremål som har efterlysts för att tas i beslag eller för att användas som bevismaterial vid en rättegång i brottmål. Vilka kategorier av föremål som skall registreras är inte närmare preciserat i lagen. Den nuvarande lydelsen av 3 § 7 har alltså en sådan utformning att den täcker även de föremål som nu läggs till. Vi anser därför att någon lagändring med anledning av bestämmelserna i artiklarna 35 och 36 inte är nödvändig.

4.10.1 Vilka myndigheter skall ha tillgång till SIS II?

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Artikel 37 reglerar vilka nationella myndigheter som skall ha rätt att få tillgång till uppgifter i SIS II. Enligt *artikel 37.1* skall detta till att börja med gälla för de myndigheter som ansvarar för gränskontroller. Därtill gäller det myndigheter som ansvarar för andra kontroller inom landet som verkställs av polis och tullmyndigheter, för samordning av sådana kontroller eller för införande av uppgifter i SIS II. Enligt *artikel 37.2* får även andra myndigheter ha tillgång till uppgifter i SIS II. Detta gäller nationella rättsliga myndigheter, bl. a. åklagarmyndigheter. *Artiklarna 37a–37c* reglerar Europols och Eurojusts tillgång till SIS II.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Artikel 37.1 i utkastet till rådsbeslut överensstämmer i huvudsak med artikel 101.1 i Schengenkonventionen. Den senare artikeln har genomförts genom 9 § lagen om Schengens informationssystem. Bestämmelsen i artikel 37.2 om rätt för bl.a. åklagarmyndigheter att ha tillgång till uppgifter saknar dock motsvarighet i Schengenkonventionen. Vid genomförandet av Schengenkonventionen i svensk rätt uttalades att de undersökningar som omfattas av konventionen i Sverige leds och samordnas av åklagare. Mot den bakgrunden gavs även åklagarmyndigheter, vari Ekobrottsmyndigheten inkluderades, rätt att få tillgång till uppgifter ur SIS när de utför undersökningar och andra kontroller än gränskontroller i sin verksamhet för att förebygga och utreda brott. Någon lagändring i denna del behövs därför inte.

Bestämmelserna om Europols och Eurojusts tillgång till SIS II saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. De behöver inte genomföras i nationell rätt eftersom tillgången gäller det centrala registret.

4.10.2 Gallring

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Enligt *artikel 38.1* får registreringar om personer i SIS II inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för det syfte som registreringen har. Den medlemsstat som har lagt in en registrering i SIS II skall senast tre år därefter se över om den behöver bevaras. För registreringar om personer enligt artikel 31 (hemliga kontroller och särskilda övervakningar) är denna tid i stället ett år (*artikel 38.2*). Varje medlemsstat skall när så är lämpligt fastställa kortare tidsfrister för översyn i enlighet med sin nationella lagstiftning (*artikel 38.2aa*). Den medlemsstat som har lagt in registreringen får inom tidsfristen för översynen efter en individuell bedömning som skall registreras besluta att registreringen skall bevaras om detta visar sig nödvändigt för det syfte i vilket den lagts in. Om det fattas ett sådant beslut, börjar tidsfristen i artikel 38.2 löpa på nytt. Den centrala tekniska stödfunktionen skall underrättas om varje beslut om förlängning

(artikel 38.2a). Enligt artikel 38.3 skall registreringarna raderas automatiskt när den tidsfrist för översyn som avses i punkt 2 har löpt ut. Detta skall dock inte gälla om en förlängning har beslutats och den tekniska stödfunktionen har underrättats om detta. Den centrala stödfunktionen skall fyra månader i förväg automatiskt informera medlemsstaterna om en planerad radering av uppgifter i systemet. Medlemsstaterna skall föra statistik över antalet registreringar vilkas bevarandetid har förlängts (artikel 38.4a).

Enligt artikel 38a får registreringar om föremål som har lagts in i SIS II inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för det syfte i vilket de lämnats. Registreringar om föremål som lagts in i enlighet med artikel 31 skall bevaras i högst fem år. Registreringar om föremål som har lagts in i enlighet med artikel 35 (föremål som skall beslagtas eller användas som bevismaterial vid rättegång) skall bevaras i högst tio år. På motsvarande sätt som gäller för registreringar om personer får dessa tider förlängas.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Bestämmelserna i artiklarna 38.1–38.2a i utkastet till rådsbeslut om gallring av uppgifter om personer överensstämmer huvudsakligen med Schengenkonventionen (artikel 112.1–112.4), som har genomförts genom 11 § 1 och 2 lagen om Schengens informationssystem. Att en uppgift enligt den paragrafen skall gallras *senast* vid en viss tid innebär att om det dessförinnan står klart att uppgiften inte längre behövs för ändamålet med registreringen, gallring skall ske vid den tidigare tidpunkten enligt den allmänna bestämmelsen i 9 § första stycket i) personuppgiftslagen (1998:204). Eftersom utkastet till rådsbeslut alltså inte innebär någon ändring i sak i förhållande till vad som redan gäller krävs inte någon lagändring när det gäller gallringsfristerna.

Som framgått ovan innebär utkastet till rådsbeslut, liksom Schengenkonventionen, att uppgifter om personer kan stå kvar längre tid i registret än de angivna tiderna om det är nödvändigt för syftet med registreringen. Till skillnad från Schengenkonventionen innebär utkastet till rådsbeslut att en bedömning av behovet av en sådan förlängning skall registreras. Vid ett svenskt genomförande av rådsbeslutet kan en särskild lagbestämmelse om detta enligt vår bedömning behövas.

Bestämmelsen i rådsbeslutet om automatisk radering (artikel 38.3) saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Den påverkar dock inte gallringsfristerna i sig utan reglerar endast sättet för hur gallring skall ske i tekniskt avseende. Vi anser att de föreskrifter som eventuellt kan behövas i denna del kan meddelas genom förordning. Detsamma gäller den i förhållande till Schengenkonventionen nya bestämmelsen om skyldigheten att föra statistik över antalet registreringar vilkas bevarandetid har förlängts (artikel 38.4a).

Bestämmelserna om gallring av uppgifter om föremål (artikel 38a) motsvaras av artikel 113 i Schengenkonventionen som har genomförts genom 11 § 3–5 lagen om Schengens informationssystem. Till skillnad från Schengenkonventionen innebär utkastet till rådsbeslut att inte heller uppgifter om föremål får bevaras under längre tid än vad som är nödvändigt. Enligt utkastet får uppgifter om samtliga typer av föremål som har

efterlysts för att tas i beslag eller användas som bevis vid rättegång i brottmål bevaras i högst fem år. Enligt Schengenkonventionen får uppgifter om vissa typer av föremål (motorfordon, släpvagnar och husvagnar) bevaras i högst tre år. Enligt vår mening krävs lagändringar i denna del för att genomföra rådsbeslutet i svensk rätt.

4.11 Allmänna bestämmelser om behandling av uppgifter

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Behandling av uppgifter m.m.

Medlemsstaterna får behandla de uppgifter som anges i artiklarna 15, 23, 27, 31 och 35 endast för de ändamål som anges för varje kategori av registrering (*artikel 40.1*). Uppgifterna får kopieras i tekniskt syfte endast i den mån en sådan kopiering krävs för att behöriga myndigheter skall kunna hämta uppgifter. Om en sådan kopiering sker, skall samma bestämmelser gälla för kopian som för den nationella delen som sådan. Registreringar som har lagts in av andra medlemsstater får inte kopieras från den nationella delen till andra nationella informationssystem (*artikel 40.2*). Sådana kopior som leder till databaser som inte är uppkopplade via nätet får endast skapas för en period som inte överstiger 48 timmar. Denna period kan dock förlängas i nödfallssituationer. Dessa kopior skall i så fall förstöras så snart nödfallssituationen har upphört. Medlemsstaterna skall föra ett uppdaterat register över sådana kopior och göra detta tillgängligt för den nationella tillsynsmyndigheten (*artikel 40.2a*). De nationella myndigheterna skall endast ha åtkomst till SIS II-uppgifter inom ramen för sin behörighet och personalen skall vara bemyndigad (*artikel 40.3*). I vissa fall får uppgifter i SIS II användas för annat syfte än det för vilket uppgifterna förts in. Detta gäller om en användning av uppgifterna krävs för att avvärja en omedelbart förestående allvarlig fara för den allmänna ordningen och säkerheten, en betydande risk för statens säkerhet eller ett grovt brott. Den medlemsstat som har lagt in registreringen måste dock i förväg ge sitt tillstånd till sådan användning (*artikel 40.4*).

Registrerade uppgifter får inte användas för administrativa ändamål (*artikel 40.6*). All användning av uppgifter som inte är förenlig med de punkter som har nämnts ovan skall betraktas som ett åsidosättande av varje medlemsstats nationella lagstiftning (*artikel 40.7*). Varje medlemsstat skall till förvaltningsmyndigheten sända in en förteckning över de myndigheter som enligt beslutet har tillstånd att direkt hämta uppgifter ur SIS II. I förteckningen skall för varje myndighet anges vilka uppgifter som den får hämta och för vilka syften uppgifterna får hämtas. Förvaltningsmyndigheten skall se till att förteckningen årligen offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning (*artikel 40.8*).

Många av de uppgifter som registreras i SIS II finns redan i andra nationella register. Av *artikel 42* följer att bestämmelserna om gallring av uppgifter i SIS II inte hindrar att medlemsstaterna bevarar uppgifter i sådana register.

Om inget särskilt föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning, skall varje medlemsstats nationella lagstiftning gälla för de uppgifter medlemsstaten lägger in i den nationella delen. Om en begärd åtgärd inte kan vidtas, skall den anmodade medlemsstaten omedelbart informera den medlemsstat som har lagt in registreringen (*artikel 42.a*).

Den medlemsstat som lägger in en registrering skall ansvara för att uppgifterna är korrekta, aktuella och att det finns lagstöd för registreringen (*artikel 43.1*). Endast den medlemsstat som lägger in en registrering skall ha rätt att ändra, komplettera, korrigera, uppdatera eller radera de uppgifter som den har lagt in (*artikel 43.2*). Om någon av de medlemsstater som inte har lagt in registreringen har information som tyder på att en uppgift är felaktig eller har lagrats olagligt, skall den genom utbyte av tilläggsinformation underrätta den medlemsstat som har lagt in registreringen om detta så snart som möjligt, dock senast tio dagar efter det att den har fått kännedom om dessa belägg. Den medlemsstat som får sådan information skall kontrollera registreringen och vid behov, utan dröjsmål, korrigera eller radera uppgiften (*artikel 43.3*). Om medlemsstaterna inte kan enas i en sådan fråga, kan frågan prövas av den gemensamma tillsynsmyndigheten (*artikel 43.4*).

Vissa frågor om identitet m.m.

Om en person som har registrerats säger sig vara någon annan än den som har efterlysts, skall medlemsstaterna utbyta information om detta genom tilläggsinformation (*artikel 43.5a*).

När en medlemsstat lägger in en registrering avseende en person som redan är föremål för registrering i SIS II, skall den medlemsstat som lägger in den senare registreringen komma överens om införandet med den medlemsstat som lade in den första registreringen. Detta skall ske genom utbyte av tilläggsinformation (*artikel 43.6*).

Om det vid införandet av en ny registrering framkommer att det i SIS II redan finns en person med samma identitetskriterium, skall följande förfarande följas (*artikel 43.a*). Sirenekontoret skall kontakta den ansökande myndigheten för att klarlägga om det rör sig om samma person. Om kontrollen visar att det rör sig om samma person, skall Sirenekontoret tillämpa det förfarande för inläggning av flera registreringar som anges i artikel 43.6. Om kontrollen avslöjar att det rör sig om två olika personer, skall Sirenekontoret godkänna begäran om registrering genom att lägga till sådan information som krävs för att undvika felaktig identifiering.

Om den person som avses i en registrering kan förväxlas med en person vars identitet har missbrukats, skall den medlemsstat som har lagt in registreringen lägga in uppgifter om detta. Som förutsättning för en sådan registrering gäller dock att det finns samtycke från den sistnämnda personen (*artikel 44.1*). För sådana fall får endast vissa personuppgifter registreras. Särskilda regler gäller vidare för tillgången till och gallring av sådana uppgifter (*artikel 44.3–5*).

Artikel 46 innehåller bestämmelser om skapandet av länkar mellan uppgifter inom den nationella delen av SIS II.

För att stödja utbytet av tilläggsinformation skall medlemsstaterna behålla en hänvisning till de beslut som ger upphov till en registrering vid Sirenekontoret (*artikel 47.1*). Personuppgifter som har registrerats hos Sirenekontoret till följd av informationsutbyte skall bevaras endast under så lång tid som kan behövas för att uppnå det syfte för vilket de tillhandahölls. De skall under alla omständigheter raderas senast ett år efter det att registreringen med anknytning till personen har raderats i SIS II (*artikel 47.2*). Detta skall dock inte påverka en medlemsstats rätt att i sitt nationella informationssystem bevara uppgifter som rör en registrering som den medlemsstaten har lagt in eller en registrering i samband med vilken en åtgärd har vidtagits på dess territorium. Hur länge en sådan uppgift får bevaras skall fastställas i den nationella lagstiftningen (*artikel 47.3*).

Övriga bestämmelser om uppgiftsbehandling

Enligt *artikel 48* får uppgifter som behandlas i SIS II inte överföras till eller göras tillgängliga för tredjeländer eller internationella organisationer. Undantag gäller dock för informationsutbyte med Interpol avseende uppgifter om stulna, bortförda, borttappade eller ogiltigförklarade pass (*artikel 48.aa*).

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Vad som sägs i artikel 40 om behandling av uppgifter överensstämmer i allt väsentligt med artiklarna 101 och 102 i Schengenkonventionen, vilka har genomförts i svensk rätt genom 10 § lagen om Schengens informationssystem. I huvudsak kräver rådsbeslutet enligt vår bedömning därför inte några författningsändringar. Under det fortsatta lagstiftningsarbetet bör dock analyseras i vad mån det behöver införas en särskild lagbestämmelse med anledning av artikel 40.4 som reglerar under vilka förutsättningar uppgifter i SIS II får användas för andra ändamål än de för vilka uppgifterna registrerats. Även när det gäller innehållet i artikel 40.2, 40.2a och 40.3 bör behovet av författningsändringar övervägas.

Bestämmelsen i artikel 42.a om registreringar i SIS II och nationell lagstiftning motsvaras av artiklarna 104.2 och 104.3, som har genomförts genom 5 § lagen om Schengens informationssystem. Eftersom utkastet till rådsbeslut inte innebär någon ändring i sak, behövs ingen lagändring i denna del. Under det fortsatta arbetet bör dock behovet av förordningsändringar övervägas när det gäller skyldigheten att för vissa fall underätta den medlemsstat som har lagt in en registrering.

Bestämmelserna om datakvalitet i artikel 43, som överensstämmer med artiklarna 105–107 i Schengenkonventionen, reglerar inte innehållet i SIS II utan tar sikte på ansvaret för att de uppgifter som läggs in är korrekta och på vilka åtgärder som skall vidtas om det framkommer att en uppgift som har registrerats av en annan medlemsstat är felaktig. Enligt 1 § lagen om Schengens informationssystem är Rikspolisstyrelsen personuppgiftsansvarig för behandlingen av personuppgifter i den svenska nationella enheten i SIS. Därmed har Rikspolisstyrelsen att följa de grundläggande krav på registreringen som följer av personuppgiftslagen

(9 §) och som innefattar bl.a. skyldighet att se till att de uppgifter som registreras är riktiga. Någon lagändring i denna del är därför enligt vår mening inte nödvändig. Skyldigheten för Rikspolisstyrelsen som ansvarig för den nationella enheten i SIS att underrätta en annan medlemsstat om förmodat felaktiga uppgifter kan vid behov regleras på förordningsnivå.

Bestämmelserna i artiklarna 43a och 44 om åtgärder vid identifieringsproblem saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Bestämmelserna innebär bl.a. att kompletterande uppgifter, t.ex. uppgifter som rör en annan person än den som framställningen primärt avser, i vissa fall får läggas in i registret. I Schengenkonventionen och i lagen om Schengens informationssystem regleras vilka uppgifter som får registreras beträffande en person (artikel 94 respektive 4 §). I vart fall uppgifter om andra personer än den som en registrerad framställning avser torde inte falla in under de nuvarande reglerna. En lagändring i denna del är därför enligt vår bedömning nödvändig.

Bestämmelserna i artikel 46 om länkar saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Beroende på hur systemet med länkning kommer att utformas kan författningsändringar komma att behövas.

Även bestämmelserna om gallring av tilläggsinformation saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Som vi har påpekat ovan anser vi att det bör övervägas om regler om användandet av tilläggsinformation bör införas i lag eller förordning. I så fall bör även behovet av särskilda regler om gallring av sådana uppgifter övervägas.

Schengenkonventionen innehåller ingen motsvarighet till bestämmelserna i artiklarna 48 och 48aa om begränsningar i rätten att överföra/göra tillgängliga uppgifter till tredjeländer och internationella organisationer. Däremot reglerar Schengenkonventionen uttömmande (artikel 109) vilka myndigheter som skall ha tillgång till SIS. Artikel 109 i konventionen har genomförts i svensk rätt genom bestämmelsen i 9 § lagen om Schengens informationssystem med tillhörande förordningsbestämmelser. Reglering innebär i praktiken att det inte är tillåtet att överföra uppgifter till tredjeländer och internationella organisationer. Artikel 48 torde därför inte kräva några författningsändringar. Det kan anmärkas att artikel 48 främst torde få betydelse för uppgifter som andra stater lägger in i SIS II, eftersom den information som Sverige lägger in i systemet även torde finnas i andra nationella register. Överföring av uppgifter som finns i nationella register påverkas inte av bestämmelserna om uppgifter i SIS. Europol får förutsättas få tillgång till den centrala delen av SIS och inte till de nationella delarna av systemet. Vi gör därför bedömningen att artikel 48aa därför inte torde kräva författningsändringar.

4.12 Skydd av uppgifter

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Enligt *artikel 48a* skall behandling av sådana känsliga uppgifter som avses i artikel 6 första meningen i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter inte vara tillåten. Enligt *artikel 49* skall personuppgifter

som behandlas med tillämpning av beslutet skyddas i enlighet med samma konvention.

Artikel 50 innehåller bestämmelser om enskildas rätt att få tillgång till uppgifter i SIS II om sig själva samt om rättelse av oriktiga uppgifter och om radering av olagligt lagrade uppgifter. Rätten till sådan åtkomst skall styras av lagstiftningen i den medlemsstat från vilken en sådan begäran görs gällande (*artikel 50.1*). Om en medlemsstat föreskriver det, skall den nationella tillsynsmyndigheten avgöra om uppgifter får lämnas ut. En medlemsstat som inte har lagt in registreringen får endast lämna ut uppgifter ur SIS II om den har gett den medlemsstat som har lagt in registreringen tillfälle att yttra sig. Om genomförandet av en laglig uppgift i samband med registreringen eller skyddet av tredje mans rättigheter och frihet kräver det, skall ingen information lämnas till den registrerade (*artikel 50.2*).

Alla personer skall ha rätt att få oriktiga uppgifter om sig själva rättade och olagligt lagrade uppgifter raderade (*artikel 50.3*). Den person som berörs skall informeras så snart som möjligt och under alla förhållanden inte senare än 60 dagar från det att en ansökan om rättelse eller radering lämnades in (*artikel 50.3a*). Han eller hon skall vidare så snart som möjligt och senast inom tre månader från ansökan underrättas om vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av denna (*artikel 50.3b*). Kortare tidsfrister kan meddelas genom nationella bestämmelser.

Artikel 52 reglerar rätten till rättslig prövning. Var och en skall vid en domstol eller vid en enligt nationell lag behörig myndighet kunna väcka talan för att rätta, radera eller få information eller få gottgörelse på grund av en registrering som berör honom eller henne (*artikel 52.1*). Utan att det påverkar bestämmelserna om skadestånd i artikel 54 förbinder sig medlemsstaterna inbördes att verkställa slutliga avgöranden som har meddelats av en sådan domstol eller myndighet (*artikel 52.2*).

De regler om rättsmedel som föreskrivs i artikel 52 skall utvärderas av kommissionen två år efter beslutets ikraftträdande (*artikel 52.3*).

Artikel 53 reglerar tillsynen över den nationella delen av SIS II. Varje medlemsstat skall se till att en oberoende myndighet (i beslutet kallad "den nationella tillsynsmyndigheten") övervakar lagligheten i behandlingen av personuppgifter i SIS II inom eller från dess territorium. Övervakningen skall inkludera utbyte och behandling av tilläggsinformation (*artikel 53.1a*). Tillsynsmyndigheten skall se till att en granskning av behandlingen av uppgifter i den nationella delen genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella redovisningsstandarder (*artikel 53.1b*). Medlemsstaterna skall se till att tillsynsmyndigheten har de resurser som krävs för att fullgöra de uppgifter som åläggs den enligt beslutet (*artikel 53.1c*).

Artikel 53a reglerar tillsyn över den centrala förvaltningsmyndighet som har ansvar för den operativa förvaltningen av det centrala SIS II.

Artikel 53b reglerar samarbetet mellan de nationella tillsynsmyndigheterna och den centrala tillsynsmyndigheten.

Artikel 53c innehåller särskilda bestämmelser om uppgiftsskydd för det fall kommissionen delegerar sitt ansvar under en övergångsperiod enligt artikel 12.3.

Bestämmelserna i utkastet till rådsbeslut om behandling av känsliga uppgifter motsvaras av artikel 94.3 i Schengenkonventionen. Den artikeln har genomförts i svensk rätt genom 7 § lagen om Schengens informationssystem. Vi anser därför att det vid ett genomförande av rådsbeslutet inte är nödvändigt med några lagändringar i denna del. Bestämmelsen om skydd av personuppgifter motsvaras av artikel 117 i Schengenkonventionen. Vid genomförandet av Schengenkonventionen gjordes bedömningen att de allmänna skyddsreglerna i personuppgiftslagen uppfyller konventionens krav och att någon lagstiftning i denna del inte var nödvändig (prop. 1999/2000:64 s. 147 f). Vi anser att den bedömningen fortfarande gäller.

Vad som sägs i artikel 50 om enskilds rätt att få ut uppgifter om sig själv stämmer i sak överens med artikel 109 i Schengenkonventionen. I såväl konventionen som utkastet till rådsbeslut föreskrivs alltså att nationell rätt skall gälla i fråga om enskildas rätt att ta del av uppgifter om sig själva. Detta innebär att 25–27 §§ personuppgiftslagen om informations-skyldighet blir tillämpliga om inte något annat föreskrivs. Vid genomförandet av Schengenkonventionen gjordes bedömningen att personuppgiftslagens bestämmelser inte borde frångås i någon del. De gäller alltså för de fall som nu är aktuella utan något särskilt påpekande om det i lagen om Schengens informationssystem. Några lagändringar är därför enligt vår mening inte nödvändiga.

Även artikel 50.2 om att ingen information skall lämnas ut till den enskilde i vissa fall har sin motsvarighet i Schengenkonventionen (artikel 109.2). Vid genomförandet av Schengenkonventionen gjordes bedömningen att dess bestämmelser i denna del inte krävde någon lagändring (prop. 1997/98:142 s. 115 f.f.). Vi finner inte någon anledning att göra någon annan bedömning nu.

Vad som sägs i artikel 50 om rättelse och radering motsvaras av artikel 110 i Schengenkonventionen. Den bestämmelsen har genomförts i svensk rätt genom 12 § lagen om Schengens informationssystem. Någon lagändring med anledning av artikel 50 är därför inte nödvändig. Till skillnad från Schengenkonventionen innehåller dock rådsbeslutet (artikel 50.3a och 50.3b) särskilda bestämmelser om inom vilken tid den som har begärt rättelse skall informeras om vidtagna åtgärder etc. Vid ett genomförande av rådsbeslutet bör det enligt vår mening övervägas om dessa bestämmelser bör inarbetas i lagen om Schengens informationssystem eller om de kan genomföras genom förordning.

Bestämmelsen i utkastet till rådsbeslut om rättslig prövning av frågor om rättelse m.m. (artikel 52) överensstämmer med artikel 111 i Schengenkonventionen. Bestämmelsen innebär att en framställning om de olika åtgärderna skall kunna göras till domstol eller behörig myndighet. Den bestämmelse om rättelse som har angetts i stycket ovan innebär att Rikspolisstyrelsen skall pröva de frågor som nu är aktuella. Rätten till rättslig prövning enligt artikel 52 omfattar också anspråk på skadestånd. Även denna bestämmelse har sin motsvarighet i artikel 111 i Schengenkonventionen. Dessa frågor regleras i lagen om Schengens informationssystem genom en hänvisning till 48 § personuppgiftslagen, där det föreskrivs att den personuppgiftsansvarige skall ersätta den registrerade för skada och

kränkning av den personliga integriteten som en behandling av personuppgifter i strid med lagen har orsakat. Någon lagändring för att genomföra rådsbeslutet i denna del är inte nödvändig. Det kan dock mot bakgrund av vad som har uttalats i prop. 2005/06:173 Översyn av personuppgiftslagen finnas anledning att överväga om det bör införas en bestämmelse i lagen om Schengens informationssystem om rätt att överklaga Rikspolisstyrelsens beslut.

Bestämmelsen i utkastet till rådsbeslut om utseende av en nationell tillsynsmyndighet motsvaras i allt väsentligt av Schengenkonventionen (artikel 114). Vid genomförandet av Schengenkonventionen gjordes bedömningen att Datainspektionen borde vara tillsynsmyndighet för det svenska SIS-registret, eftersom inspektionen redan var tillsynsmyndighet för polisregister i allmänhet. Detta ansågs inte kräva någon lagreglering (se prop. 1999/2000:64 s. 155 f). Datainspektionen bör enligt vår mening vara tillsynsmyndighet även avseende SIS II. Någon lagreglering i denna del är inte nödvändig.

Bestämmelserna i utkastet till rådsbeslut om tillsyn över förvaltningsmyndigheten (artikel 53a), samarbete (artikel 53b) och uppgiftsskydd under viss tid (artikel 53c) motsvaras i huvudsak av artikel 115 i Schengenkonventionen. Dessa bestämmelser reglerar endast frågor som avser den centrala enheten i SIS. Några bestämmelser i lag för att genomföra dessa artiklar är alltså inte nödvändiga.

4.13 Ansvar och påföljder

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Varje medlemsstat skall i enlighet med sin nationella lagstiftning vara ansvarig för skada som åsamkas en person genom användningen av den nationella delen av SIS II. Detta skall även gälla skador som har orsakats av den medlemsstat som lagt in registreringen, om medlemsstaten har lagt in felaktiga uppgifter eller lagrat uppgifter på ett olagligt sätt (*artikel 54.1*). Om den medlemsstat mot vilken talan väcks inte är den medlemsstat som har lagt in registreringen, skall den senare medlemsstaten på begäran ersätta utbetalade skadeståndsbelopp, såvida inte den medlemsstat som begär ersättning har använt uppgifterna på ett sätt som strider mot rådsbeslutet (*artikel 54.2*).

Om en medlemsstat inte uppfyller sina skyldigheter enligt beslutet och detta skadar SIS II, skall den medlemsstaten anses ansvarig för skadan, såvida inte förvaltningsmyndigheten eller andra medlemsstater som deltar i SIS II har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller begränsa dess verkningar (*artikel 54.3*).

Medlemsstaterna skall se till att effektiva, proportionella och avskräckande påföljder utdöms i enlighet med nationell lag, om uppgifter som har lagts in i SIS II missbrukas eller om något utbyte av tilläggsinformation sker i strid med rådsbeslutet (*artikel 55*).

Bestämmelserna om skadeståndsansvar i utkastet till rådsbeslut (artikel 54) överensstämmer i huvudsak med Schengenkonventionen (artikel 116). Konventionens bestämmelser kommer i svensk rätt till uttryck i 13 § lagen om Schengens informationssystem, som hänvisar till 48 § personuppgiftslagen. Det som skiljer rättsakterna åt är att det i utkastet till rådsbeslut har tagits in ytterligare en bestämmelse om medlemsstaternas ansvar, artikel 54.3, som innebär att en medlemsstat som har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt beslutet skall, om detta skadar SIS II, som regel anses ansvarig för skadan. Denna bestämmelse kräver dock ingen reglering i nationell lag. Vi bedömer därför att det inte krävs några lagändringar för att genomföra rådsbeslutets bestämmelser om skadeståndsansvar.

Bestämmelsen i artikel 55 i utkastet till rådsbeslut om påföljder för missbruk av uppgifter som har lagts in i SIS II eller tilläggsinformation saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Bestämmelsen innebär att det är upp till medlemsstaterna att besluta om hur överträdelser av bestämmelserna i SIS skall beivras. För de förfaranden som omfattas av artikeln kan straffansvar tänkas komma i fråga enligt olika bestämmelser. Exempelvis kan en person som olovligen bereder sig tillgång till SIS dömas för dataintrång i enlighet med 4 kap. 9 c § brottsbalken. Beroende på omständigheterna kan även ansvar för tjänstefel eller brott mot tystnadsplikt aktualiseras (jfr 20 kap. 1 § resp. 20 kap. 3 § brottsbalken). Till exempel kan den som i strid med 7 kap. 41 § sekretesslagen lämnar ut uppgifter om en person som har registrerats i SIS dömas till ansvar för brott mot tystnadsplikt i enlighet med 20 kap. 3 § brottsbalken. Någon lagändring i denna del är inte nödvändig.

4.14 Slutbestämmelser

Innehållet i utkastet till rådsbeslut

Artikel 59 innehåller bestämmelser om vissa uppgifter för den centrala förvaltningsmyndigheten när det gäller övervakning och statistik. *Artikel 61* innehåller bestämmelser om den rådgivande kommitté som har att utarbeta regler för vissa förfaranden som omfattas av rådsbeslutet (se bl.a. artikel 8). Av *artiklarna 62 och 63* följer att rådsbeslutet kommer att ersätta motsvarande bestämmelser i Schengenkonventionen (*artiklarna 64 och 92–119*) och vissa rådsbeslut som har fattats.

Artikel 64.1 innehåller övergångsbestämmelser om registreringar som förs över från SIS till SIS II. Enligt artikeln skall medlemsstaterna så snart som möjligt och senast inom tre år från den dag som avses i artikel 65.1a, se till att innehållet i de registreringar som överförs från SIS till SIS II uppfyller bestämmelserna i rådsbeslutet. Bestämmelserna i artiklarna 94, 95, 97, 98, 99 och 100 i Schengenkonventionen får fortsätta att tillämpas på innehållet i de registreringar som överförs från SIS till SIS II under denna tidsperiod. Medlemsstaterna skall dock se till att i de fall ändringar eller tillägg görs beträffande en sådan överförd registrering så skall registreringen efter tillägget eller ändringen stå i överensstämmelse med rådsbeslutet. Om en registrering har överförts från SIS till SIS II och

en träff uppstår avseende den registreringen, skall medlemsstaterna omedelbart undersöka om registreringen är förenlig med bestämmelserna i rådsbeslutet, dock utan att de åtgärder som skall vidtas på grund av registreringen försenas.

Artikel 64.2 innehåller bestämmelser om återbetalning av vissa kostnader för SIS.

Artikel 65 innehåller bestämmelser om ikraftträdande m.m. Rådsbeslutet skall träda i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Det skall tillämpas på de medlemsstater som medverkar i SIS från och med ett datum som skall fastställas av rådet, genom enhälligt beslut av de medlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater som medverkar i SIS. Detta datum skall fastställas efter det att

- a) de nödvändiga genomförandeåtgärderna har antagits,
- b) alla medlemsstater som medverkar fullt ut i SIS till kommissionen har anmält att de har vidtagit de tekniska åtgärder och antagit den lagstiftning som behövs för att uppgifter inom SIS II skall kunna behandlas och utbyte av tilläggsinformation skall kunna ske,
- c) ett övergripande test av SIS II har genomförts på närmare angivet sätt,
- d) kommissionen har gjort alla tekniska förberedelser som behövs för att den centrala delen av SIS II skall kunna anslutas till nationella delar i de berörda medlemsstaterna.

Förhållande till Schengenkonventionen och svensk rätt

Flertalet av de bestämmelser som utkastet till rådsbeslut innehåller i denna del saknar motsvarighet i Schengenkonventionen. Vid utarbetandet av de nya lagbestämmelser som krävs för att genomföra rådsbeslutet får ställning tas till behovet av övergångsbestämmelser med anledning av artikel 64.

5 Godkännande av rådets beslut

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner det inom Europeiska unionen upprättade utkastet till beslut om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).

Förslaget i utkastet till proposition överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser som har yttrat sig, utom en, har tillstyrkt förslaget eller inte haft något att invända mot det.

Sveriges advokatsamfund har avstyrkt förslaget. Samfundet har till att börja med framfört kritik mot att riksdagen föreläggs en proposition med förslag om att den skall godkänna ett utkast till rådsbeslut som inte innehåller några lagförslag. Enligt samfundet medför en sådan ordning att det blir svårt att överblicka konsekvenserna av ett godkännande. Samfundet har vidare anfört att utkastet till rådsbeslut innebär en betydande utök-

ning av de kategorier av uppgifter som skall kunna registreras och att det saknas en tillräcklig analys av om en sådan utökning är nödvändig och vilken effekt den skulle få.

Justitiekanslern har inte haft något att invända mot förslaget, men har efterlyst en djupare analys av vilka eventuella negativa konsekvenser som de föreslagna ändringarna skulle kunna få i förhållande till bl.a. intresset av skydd mot kränkning av den personliga integriteten.

Datainspektionen har uttalat att Europol och de nationella medlemmarna av Eurojust endast bör få tillgång till systemet när det är nödvändigt och proportionerligt. Inspektionen har mot den bakgrunden ansett att det bör klargöras vilka specifika arbetsuppgifter det är som kräver att sådan tillgång ges.

Samtliga brottsbekämpande myndigheter som har yttrat sig har bedömt att det finns ett stort behov av de ändringar som föreslås i utkastet till rådsbeslut. *Rikspolisstyrelsen* och *Tullverket* har framhållit nyttan av att kunna registrera fler föremål än vad som är möjligt i dag. Tullverket har särskilt framhållit vikten av att kunna registrera containrar eftersom sådana ofta innehåller otillåtna föremål, t.ex. vapen och narkotika. *Rikspolisstyrelsen* och *Kustbevakningen* har uttalat att en möjlighet att registrera fotografier och fingeravtryck bör leda till en ökad rättssäkerhet för enskilda eftersom man därigenom kan undvika felaktiga identifieringar. *Åklagarmyndigheten* har påtalat vikten av att kunna registrera den europeiska arresteringsordern.

Skälen för regeringens förslag

Godkännandeproposition eller proposition med lagförslag?

Inom ramen för samarbetet inom EU:s s.k. tredje pelare har, till skillnad från samarbetet inom den första pelaren, någon beslutskompetens inte överlåtits till EU. Innan Sverige röstar för ett antagande av ett rådsbeslut i ministerrådet, måste därför riksdagens godkännande inhämtas, om beslutet – som i detta fall – förutsätter lagändring eller annars bedöms vara av större vikt.

Vi delar *Advokatsamfundets* uppfattning om riksdagens behov av att få del av de lagändringar som bedöms nödvändiga vid sitt ställningstagande till om beslutet skall godkännas eller inte. Så långt möjligt bör därför riksdagen ges tillfälle att behandla frågan om godkännande av ett rådsbeslut och förslag till de lagändringar som samma rådsbeslut föranleder på en och samma gång. Med hänsyn till den tid som behövs för att förbereda lagstiftning kan detta emellertid inte alltid ske utan tidsutdräkt. En sådan tidsutdräkt kan medföra att Sverige försenar ett angeläget rådsbeslut som alla medlemsstater är ense om. Mot den bakgrunden måste det vara möjligt att i vissa fall förelägga riksdagen en proposition om godkännande av en överenskommelse utan att samtidigt lägga fram förslag till de lagändringar som bedöms nödvändiga. Givetvis måste dock riksdagen i sådana fall ändå få en så utförlig redovisning som möjligt av vilka lagändringar som bedöms nödvändiga och skälen för dem. När det gäller rambeslut, där samma fråga kan uppkomma, har också riksdagens majoritet uttalat att en sådan ordning är möjlig.

I det här aktuella fallet gör vi – som har framgått ovan under avsnitt 2 – bedömningen att riksdagen bör ta ställning till rådsbeslutet så snart som möjligt för att Sverige inte på grund av sin granskningsreservation skall försena genomförandet av beslutet. När det gäller vilka uppgifter som skall få registreras i Schengens informationssystem kan det noteras att riksdagen tidigare har godkänt ett rådsbeslut från år 2005 (se nedan) med delvis samma innehåll som det nu aktuella utkastet. I detta avseende medför alltså utkastet inte några större förändringar. Vi avser att så snart det är möjligt efter beslutets antagande återkomma till riksdagen med en proposition som innehåller förslag till de lagändringar som vi i avsnittet ovan har bedömt vara nödvändiga.

Antagande av rådsbeslutet

SIS har visat sig vara ett utmärkt hjälpmedel för polisen och andra brottsbekämpande myndigheter vid gränskontroller och i andra brottsbekämpande sammanhang. Sedan ett antal år har det inom EU pågått ett arbete med att utveckla och förbättra SIS, bl.a. genom att införa nya funktioner i systemet och att ge utökad tillgång till det för fler brottsbekämpande organ. Det är naturligt att Sverige stöder detta arbete men samtidigt bevakar att man vid utvecklandet av systemet beaktar rättssäkerhets- och integritetsintressena.

Arbetet med att utveckla SIS har bl.a. resulterat i ett rådsbeslut i februari 2005 om införande av ett antal nya funktioner för SIS, bl.a. i kampen mot terrorism (2005/211/RIF). Beslutet, som har godkänts av riksdagen (prop. 2004/05:37, bet. 2004/05:JuU15, rskr. 2004/05:151), innebär bl.a. en möjlighet att registrera uppgifter om fler typer av föremål. Utkastet till rådsbeslut, som innebär en rättslig reglering av den andra generationen av SIS (SIS II), bygger i väsentliga delar på det beslut som riksdagen redan har godkänt när det gäller nya funktioner i systemet. I vissa avseenden innebär det dock nyheter av skilda slag.

Det kan först konstateras att SIS II i tekniskt avseende kommer att vara betydligt modernare än det nuvarande systemet och ge bättre förutsättningar att möta framtida kapacitetskrav. Detta kan sägas vara den största förändringen i jämförelse med nuvarande SIS och är självfallet positivt. När det gäller de materiella förändringarna som utkastet till rådsbeslut innebär gör vi följande bedömning.

Registrering av uppgifter avseende personer. När det gäller registrering av uppgifter om personer *generellt* kan det konstateras att rådsbeslutet tillåter registrering av fler typer av uppgifter än vad som idag är fallet enligt Schengenkonventionen. Det gäller namn vid födelsen, tidigare använda namn, fotografier och fingeravtryck, uppgift om huruvida personen har rymt, den myndighet som har lagt in registreringen, hänvisning till det beslut som registreringen grundas på, länkar till andra registreringar som har lagts i systemet samt typ av brott. *Sveriges advokatsamfund* har menat att detta kan utgöra ett hot mot den personliga integriteten. *Rikspolisstyrelsen, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Kustbevakningen* å sin sida har framhållit att det skulle vara av stor nytta om de ytterligare uppgifter som räknas upp i rådsbeslutet kunde registreras. I detta avseende gör vi följande bedömning.

Som flera av remissinstanserna har påpekat kan användandet av *fotografier och fingeravtryck* inom ramen för Schengensamarbetet öka möjligheten att få klarhet i om en person som har påträffats är identisk med den som är efterlyst och som finns registrerad i SIS. Därigenom blir det möjligt att upptäcka brott som består i användandet av falska identiteter och också att i större utsträckning förebygga den typen av identitetskränkande brottslighet. När det gäller fotografier kan det noteras att sådana endast skall få användas för att fastställa identiteten hos en person som en extra kontrollåtgärd, dvs. först efter det att en sökning har gjorts på traditionellt sätt med hjälp av namn och födelsetid. Enligt vår bedömning finns det inte några principiella hinder mot att fotografier och fingeravtryck används i detta syfte inom ramen för Schengensamarbetet, särskilt som möjligheten att med hjälp av biometriska uppgifter kontrollera en persons identitet ökar rättssäkerheten för den enskilde. Möjligheten att *länka registreringar* som har samband med varandra i SIS ger bättre förutsättningar att använda systemet som hjälpmedel vid efterlysningar. Exempelvis blir det möjligt att länka en registrering avseende en person som är efterlyst för att ha fört bort sitt barn till registreringen avseende det förvunna barnet. När det gäller *utökningen i övrigt av vilka uppgifter som generellt får registreras*, bl.a. vissa namnuppgifter och uppgifter om vilken myndighet som har lagt in registreringen samt på vilka grunder, är det fråga om marginella förändringar i förhållande till vad som gäller i dag. Registrering av sådana uppgifter torde inte ha någon avgörande betydelse när det gäller skyddet för enskildas integritet och kan dessutom i vissa fall underlätta identifieringen av en person, vilket i sin tur ökar rättssäkerheten.

Registrering av efterlysta personer m.fl. När det gäller registreringar av personer som är efterlysta för gripande och överlämnande eller utlämning innehåller rådsbeslutet bl.a. den nyheten att en europeisk arresteringsorder skall kunna registreras. Bestämmelserna om detta är en direkt följd av rådets rambeslut om en europeisk arresteringsorder. I rambeslutet anges således att den myndighet som har utfärdat en arresteringsorder under alla omständigheter får besluta om en registrering av den eftersökta personen i SIS (artikel 9.2). Ett utkast till rambeslutet godkändes av riksdagen i maj 2002 (prop. 2001/02:118, bet. 2001/02:JuU29, rskr. 2001/02:256). Den därefter följande propositionen med förslag till lagändringar antogs av riksdagen i december 2003 (prop. 2003/04:7, bet. 2003/04:JuU8, rskr. 2003/04:107). I förhållande till rambeslutet innebär alltså rådsbeslutet inte någon principiell förändring.

Registrering av föremål i samband med hemlig kontroll. I förhållande till Schengenkonventionen innebär utkastet när det gäller registrering av föremål i samband med en begäran om hemlig kontroll att – förutom fordon – även fartyg, flygplan och containrar skall kunna registreras. I denna del överensstämmer rådsbeslutet med 2004 års rådsbeslut (se prop. 2004/05:37 s. 10). Enligt vår mening är det rimligt att fartyg, flygplan och containrar kan registreras på samma sätt som fordon. Enligt de brottsbekämpande myndigheterna finns det ett stort behov av en möjlighet att registrera dessa typer av föremål. Vid registrering av föremål av dessa slag kan inte heller integritetsaspekterna anses väga lika tungt som vid registrering av personuppgifter.

Registrering av föremål som skall beslagtas m.m. Utkastet till rådsbeslut innebär, jämfört med Schengenkonventionen, att ytterligare kategorier av föremål kan registreras på den grund att de skall tas i beslag eller användas som bevismaterial vid rättegång i brottmål. När det gäller vissa av dem har den tidigare begränsningen att föremålen skall kunna kategoriseras som stulna, bortförda eller försvunna tagits bort. Enligt vår bedömning talar ändamålsskäl för en sådan utvidgning. Vad särskilt gäller borttagande av kravet på att vissa fordon och föremål skall vara stulna, bortförda eller försvunna är den nuvarande ordningen varken logisk eller ändamålsenlig. Man kan således fråga sig varför t.ex. en flyktbil som har använts vid ett rån skall få registreras om bilen är stulen, men inte om den tillhör gärningsmannen.

Europol och andras tillgång till delar av SIS II. Enligt utkastet till rådsbeslut skall Europol och de nationella medlemmarna i Eurojust få tillgång till vissa särskilt utpekade delar av SIS. Med anledning av 2005 års rådsbeslut har riksdagen redan godkänt en sådan ordning. Den enda skillnaden mellan det rådsbeslutet och det nu aktuella består i att Eurojust föreslås få tillgång inte bara till registreringar om personer som är efterlysta eller försvunna, utan även till registreringar om personer som söks för att kunna delta i ett rättsligt förfarande och registreringar om föremål som skall beslagtas eller användas som bevismaterial vid rättegång i brottmål. Eurojusts behov av tillgång till uppgifter i SIS sammanhänger bl.a. med att Eurojust har en viktig roll inom det europeiska åklagarsamarbetet när det gäller samordningen av kampen mot gränsöverskridande brottslighet. För att Eurojust på bästa sätt skall kunna bistå de nationella myndigheterna är det i vissa fall av stor vikt att de nationella medlemmarna på egen hand snabbt kan få fram information. Det kan t.ex. röra sig om att snabbt kartlägga i vilket land en sökt person senast befann sig eller om att spåra föremål som skall tas i beslag eller som har avgörande betydelse som bevis. Flera av de brottsbekämpande myndigheterna har framfört att det är viktigt för deras verksamhet att Europol och Eurojust får tillgång till SIS i den utsträckning som föreslås i utkastet till rådsbeslut. Enligt vår mening ligger det väl i linje med ändamålet med SIS II att såväl Europol som de nationella medlemmarna i Eurojust ges tillgång till vissa uppgifter i systemet. Både Europol och Eurojust är brottsbekämpande organ. Båda organen har uppgifter som motsvarar de uppgifter som nationella myndigheter, med tillgång till SIS, har. I sammanhanget bör nämnas att såväl Europol som Eurojust har egna dataskyddsregler, ett eget personuppgiftsombud och en egen tillsynsmyndighet. Sammantaget får det enligt vår mening anses väl motiverat att Europol och Eurojust får tillgång till SIS II i den utsträckning som anges i utkastet till rådsbeslut.

Integritetsstärkande förändringar. När det gäller den tid under vilken uppgifter får lagras innehåller utkastet till rådsbeslut en viktig förändring. Liksom enligt Schengenkonventionen får uppgifter om personer, om det är nödvändigt för syftet med registreringen, stå kvar längre tid i registret än de i beslutet angivna tiderna. Till skillnad från Schengenkonventionen innebär dock utkastet att en bedömning av behovet av en sådan förlängning måste registreras. En annan nyhet är att *alla* överföringar av uppgifter skall registreras, jämfört med i dag endast en tiondel. Sådana registreringar skall innehålla bl.a. historiska uppgifter om överföringen, vilka uppgifter som överfördes och namnet på såväl behörig myndighet som på

den person som var ansvarig för databehandlingen. Detta möjliggör en förbättrad kontroll av att systemet används på rätt sätt och också ökade möjligheter att utkräva ansvar om systemet har använts felaktigt. Även bestämmelserna om tillsynen över SIS förstärks, bl.a. genom mer detaljerade bestämmelser om hur tillsynen skall utövas. Samtliga dess förändringar är ägnade att öka rättssäkerheten.

Sammanfattande bedömning. Utkastet till rådsbeslut innehåller sammanfattningsvis ett antal ändringar som är ägnade att leda till en bättre och effektivare brottsbekämpning. Samtidigt innehåller det flera bestämmelser som jämfört med dagens system bör leda till ett bättre skydd för den enskildes integritet och en ökad rättssäkerhet. Det faktum att fler uppgifter får registreras kan förstås alltid, som några remissinstanser har påpekat, sägas innebära en ökad risk för kränkning av enskilda individers integritet. Det bör dock här påpekas att ett viktigt inslag i SIS II är den proportionalitetsprincip som innebär att medlemsstaterna bara får registrera en uppgift om det är motiverat. Vidare gäller för samtliga användare att åtkomsten skall vara begränsad till sådana registreringar som användaren behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter. Enligt vår bedömning får bestämmelserna sammantaget anses väl avvägda i förhållande till skyddet för den enskildes integritet

Mot denna bakgrund föreslår vi att riksdagen godkänner utkastet till rådsbeslut.

6 Ekonomiska konsekvenser

Som framgår av artikel 5 i utkastet till rådsbeslut skall kostnaderna för inrättande, drift och underhåll av de nationella delarna av SIS II belasta varje medlemsstats budget. Genomförandet av rådsbeslutet kan förväntas medföra vissa ökade kostnader för berörda myndigheter, framförallt initialt. Det är i dagsläget svårt att beräkna totalkostnaden. Rikspolisstyrelsen har uppskattat kostnaderna för genomförandet av SIS II fr.o.m. år 2007 till dess att systemet är i full drift, sannolikt i början av år 2009, till uppemot 50 miljoner kronor för myndigheten. Å andra sidan kan det nya systemet när det väl är i drift förväntas leda till en effektivare brottsbekämpning såväl nationellt som internationellt. För de svenska myndigheter som använder SIS i sin verksamhet kan SIS II komma att medföra vissa ekonomiska konsekvenser. Samtliga kostnader skall finansieras inom befintliga ramar.

Sammanfattning av utkastet till proposition

Prop. 2006/07:33

Bilaga 1

I propositionen föreslås att riksdagen skall godkänna ett utkast till rådsbeslut som har upprättats inom Europeiska unionen om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).

Utkastet till rådsbeslut innebär att en andra generation av Schengens informationssystem införs. Det nya systemet är en förutsättning för att de tio nya medlemsstaterna i Europeiska unionen skall kunna ansluta sig till systemet.

Förutom ändringar i tekniskt avseende innebär SIS II bl.a. att ett antal nya kategorier av uppgifter skall kunna registreras, vilket är ägnat att öka effektiviteten i brottsbekämpningen. Samtidigt innebär SIS II en bättre övervakning och kontroll av att de uppgifter som registreras används på föreskrivet sätt, vilket förstärker skyddet för enskildas personliga integritet.

I propositionen föreslås att riksdagen skall godkänna utkastet till rådsbeslut. Det övervägs också vilka lagändringar som kan bli nödvändiga. Propositionen innehåller dock inga lagförslag. Regeringen avser att senare återkomma till riksdagen i denna del.

Förteckning över deltagare vid remissmöte den 2 november 2006

Prop. 2006/07:33
Bilaga 2

Vid remissmötet deltog Rikspolisstyrelsen, Tullverket, Sveriges advokatsamfund, Åklagarmyndigheten, Kustbevakningen och Brottsförebyggande rådet.

Skriftliga synpunkter över utkastet till proposition har getts in av Justitieombudsmannen, Justitiekanslern, Hovrätten över Skåne och Blekinge, Kammarrätten i Stockholm, Datainspektionen, Brottsförebyggande rådet och Sveriges advokatsamfund.

Utkast till rådets beslut om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II)

Prop. 2006/07:33
Bilaga 3

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Brüssel den 29 september 2006 (3.10)
(OR. en)**

**Interinstitutionellt ärende:
2005/0103 (CNS)**

**5710/7/06
REV 7**

LIMITE

**SIRIS 23
SCHENGEN 11
EUROPOL 54
EUROJUST 29
COMIX 87**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Gemensamma kommittén på hög tjänstemanna- och ministernivå
Föreg. dok. nr:	5710/6/06 REV 6 SIRIS 23 SCHENGEN 11 COMIX 87 + COR 1 + COR 2
Ärende:	Förslag till utkast till rådets beslut om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) – Kompromissförslag

För delegationerna bifogas i bilaga 1 ett reviderat förslag till det ovannämnda utkastet till rådsbeslut. I detta reviderade förslag beaktas diskussionerna vid RIF-rådets möte den 25 september 2006 och i Coreper den 27 september 2006 samt resultaten av de senaste förhandlingarna med Europaparlamentet och av det skriftliga förfarandet enligt dokument 13300/06.

Ett utkast till gemensamt uttalande till artikel 12 om den operativa förvaltningen, ett utkast till uttalande från rådet till artikel 14c om flaggningssystemet, ett utkast till uttalande från rådet till artikel 48aa om utbyte av uppgifter med Interpol och ett utkast till rådets uttalande om uppgiftsskydd inom tredje pelaren bifogas också denna not.

DK, IE, NL, SE och UK har anmält parlamentsreservationer.

Ändringar i förhållande till 5710/6/06 REV 6 SIRIS 23 SCHENGEN 11 COMIX 87 är markerade med **fetstil**. Nya strykningar är markerade med "(...)".

**UTKAST TILL RÅDETS BESLUT OM INRÄTTANDE, DRIFT OCH ANVÄNDNING AV
ANDRA GENERATIONEN AV SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM (SIS II)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

**med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 30.1 a och 30.1 b,
artikel 31.1 a och 31.1 b samt artikel 34.2 c,**

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande², och

av följande skäl:

- (1) Schengens informationssystem (nedan kallat SIS 1+) inrättades på grundval av bestämmelserna i avdelning IV i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna³ (nedan kallad Schengenkonventionen), och systemet är ett grundläggande verktyg för tillämpningen av bestämmelserna i Schengenregelverket, såsom det införlivats inom Europeiska unionens ramar.
- (2) Kommissionen har fått i uppdrag att utarbeta andra generationen av SIS (nedan kallat SIS II) på grundval av rådets förordning (EG) nr 2424/2001⁴ och rådets beslut 2001/886/RIF⁵ av den 6 december 2001 om utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II). SIS II kommer att ersätta det SIS som inrättades genom Schengenkonventionen.

¹ EUT C ...

² EUT C ...

³ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19. Konventionen senast ändrad genom rådets beslut 2005/211/RIF.

⁴ EGT L 328, 13.12.2001, s. 4.

⁵ EGT L 328, 13.12.2001, s. 1.

- (3) Detta beslut utgör den rättsliga grund som krävs för styrning av SIS II avseende aspekter som omfattas av fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat EU-fördraget). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/XX om inrättande, drift och användning av SIS II⁶ utgör den rättsliga grund som krävs för styrning av SIS II avseende aspekter som omfattas av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat EG-fördraget).
- (4) Det faktum att den rättsliga grund som krävs för styrning av SIS II består av separata instrument påverkar inte principen att SIS II är ett enda informationssystem som bör fungera som ett enda system. Vissa av bestämmelserna i dessa instrument bör därför vara identiska.
- (5) SIS II bör utgöra en kompensatorisk åtgärd som bidrar till att upprätthålla en hög säkerhetsnivå inom ett område (...) **med frihet, säkerhet och rättvisa** genom att stödja det operativa samarbetet mellan polismyndigheter och rättsliga myndigheter i straffrättsliga frågor.
- (6) Det är nödvändigt att ange mål för SIS II och fastställa regler för drift och användning av systemet samt för ansvarsfördelningen, inbegripet regler för dess tekniska struktur och finansiering, vilka typer av uppgifter som skall läggas in i systemet, skälen till varför de skall läggas in samt kriterier för sådan inmatning, vilka myndigheter som skall ha tillgång till systemet, länkning mellan registreringar samt närmare bestämmelser om databehandling och skydd av personuppgifter.
- (7) Kostnaderna för driften av det centrala SIS II och kommunikationsinfrastrukturen bör belasta Europeiska unionens budget.
- (8) Det är nödvändigt att utarbeta en handledning med detaljerade regler för utbytet av den tilläggsinformation som krävs för åtgärder påkallade av registreringen. Nationella myndigheter i medlemsstaterna bör ansvara för det informationsutbytet.

⁶ EUT L ...

- (9) Under en övergångsperiod bör kommissionen ansvara för den operativa förvaltningen av det centrala SIS II och vissa delar av kommunikationsinfrastrukturen. För att säkerställa en smidig övergång mellan SIS 1+ och SIS II, kan kommissionen emellertid delegera en del av eller hela detta ansvar till två nationella offentliga organ. På lång sikt och efter en konsekvensbedömning, med en ingående analys av olika alternativ ur finansiell, operativ och organisatorisk synpunkt, och lagstiftningsförslag från kommissionen, bör det inrättas en permanent förvaltningsmyndighet som skall ansvara för dessa uppgifter. Övergångsperioden bör inte överstiga fem år från den dag då detta beslut träder i kraft.
- (10) SIS II bör innehålla registreringar om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas samt personer som är efterlysta för att utlämnas. Utöver registreringar är det lämpligt att föreskriva utbyte av kompletterande upplysningar som är nödvändiga för överlämnande- och utlämningsförfaranden. De uppgifter som avses i artikel 8 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna⁷ bör i synnerhet behandlas i SIS II.
- (11) Det bör vara möjligt att i SIS II lägga till en översättning av de kompletterande uppgifter som läggs in för överlämnande enligt den europeiska arresteringsordern och för utlämning.
- (12) SIS II bör innehålla registreringar om försvunna personer så att dessa kan skyddas och hot förebyggas, registreringar om efterlysta personer som söks för lagföring, registreringar om personer och föremål som omfattas av hemlig övervakning eller särskilda kontroller samt registreringar om föremål som skall beslagtas eller användas som bevismaterial i brottmål.
- (13) Registreringar bör inte bevaras längre i SIS II än vad som är nödvändigt för att uppfylla det syfte för vilken registreringarna gjordes. Som allmän princip bör registreringar om personer automatiskt raderas från SIS II efter tre år. Registreringar om föremål som har lagts in för hemlig övervakning eller särskilda kontroller bör automatiskt raderas från SIS II efter fem år. Registreringar om föremål som skall beslagtas eller användas som bevismaterial i brottmål bör automatiskt raderas från SIS II efter tio år. Beslut om att behålla registreringar om personer bör grundas på en övergripande individuell bedömning. Medlemsstaterna bör se över registreringar om personer inom översynsperioden och föra statistik om det antal registreringar om personer där bevarandetiden har förlängts.

⁷ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

- (14) (...)
- (15) Systemet bör möjliggöra behandling av biometriska uppgifter för att bidra till en tillförlitlig identifiering av berörda individer. SIS II bör också möjliggöra behandling av uppgifter om personer vars identitet missbrukats, för att undvika problem orsakade av felidentifiering, men det bör fastställas särskilda skyddsåtgärder för detta, särskilt den berörda personens samtycke och en sträng begränsning av de ändamål för vilka sådan databehandling lagligen kan göras.
- (16) En medlemsstat bör kunna särskilt märka en viss registrering med en så kallad flaggning, vilket innebär att den åtgärd som registreringen avser inte kommer att vidtas på medlemsstatens territorium. När det gäller registreringar om gripande för överlämnande får inget i detta beslut tolkas som ett undantag från eller förhindra tillämpning av bestämmelserna i rambeslut 2002/584/RIF. (...) Beslut om att förse en registrering med en flaggning bör endast fattas på grundval av de skäl för vägran som anges i rambeslutet.
- (16a) När en registrering märkts med flaggning i enlighet med artikel 14c.2 och det blir känt var den person som skall gripas för överlämnande befinner sig, bör detta alltid meddelas den utfärdande rättsliga myndigheten, som då kan besluta att översända en europeisk arresteringsorder till den behöriga rättsliga myndigheten, i enlighet med bestämmelserna i rambeslut 2002/584/RIF.
- (17) SIS II bör göra det möjligt för medlemsstaterna att länka samman olika registreringar. Det faktum att en medlemsstat länkar samman två eller flera registreringar bör inte påverka de åtgärder som skall vidtas, bevarandetiden eller åtkomsträtten till registreringarna.
- (18) Uppgifter som behandlas i SIS II i enlighet med detta beslut bör inte kunna överföras till eller göras tillgängliga för tredjeländer eller internationella organisationer. Samarbetet mellan Europeiska unionen och Interpol bör emellertid stärkas genom främjande av ett effektivt utbyte av passuppgifter. I de fall då personuppgifter överförs från SIS II till Interpol skall (...) det sörjas för ett lämpligt skydd för personuppgifterna och skyddet skall fastställas i ett avtal, **där det föreskrivs strikta skyddsåtgärder och villkor.**

- (19) Samtliga medlemsstater har ratificerat Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk behandling av personuppgifter. I artikel 9 i konventionen anges att det inom vissa gränser kan förekomma undantag och begränsningar avseende skyldigheter som föreskrivs i konventionen. De personuppgifter som kommer att behandlas på grundval av detta beslut bör skyddas i enlighet med konventionen. De principer som anges i konventionen bör, när så erfordras, kompletteras eller klargöras i detta beslut.
- (20) De principer som anges i Europarådets rekommendation av den 17 september 1987 om användningen av personuppgifter inom polisväsendet R(87)15 bör iaktas när personuppgifter behandlas inom polisväsendet med tillämpning av detta beslut.
- (20a) Kommissionen har förelagt rådet ett förslag till rambeslut om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete⁸ enligt vilket det bör antas före slutet av 2006 och tillämpas på personuppgifter som behandlas inom ramen för andra generationen av Schengens informationssystem och det därtill kopplade utbytet av tilläggsinformation enligt det här beslutet.**
- (21) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁹, särskilt artiklarna 21 och 22 när det gäller sekretess och säker behandling, skall tillämpas då gemenskapsinstitutionerna eller gemenskapsorganen genomför de uppgifter de har som ansvariga för den operativa förvaltningen av SIS II, i de fall då behandlingen görs för att genomföra uppgifter som helt eller delvis omfattas av gemenskapslagstiftningen. Behandlingen av personuppgifter inom SIS II omfattas till viss del av gemenskapslagstiftningen. För en konsekvent och enhetlig tillämpning av reglerna om skydd av individens grundläggande rättigheter och friheter i samband med behandlingen av personuppgifter bör det förtydligas att förordning (EG) nr 45/2001 skall tillämpas när kommissionen behandlar personuppgifter med tillämpning av detta beslut. De principer som anges i (...) förordning (EG) nr 2001/45 bör, när så erfordras, kompletteras eller klargöras i detta beslut.

⁸ **KOM(2005) 475.**

⁹ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (21a) När det gäller sekretess bör relevanta bestämmelser i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna tillämpas på de tjänstemän och övriga anställda som är anställda för att arbeta med anknytning till SIS II.
- (22) Nationella (...) tillsynsmyndigheter bör övervaka att medlemsstaternas behandling av personuppgifter följer gällande regler, medan Europeiska datatillsynsmannen, som utnämndes genom Europaparlamentets och rådets beslut 2004/55/EG av den 22 december 2003 om utnämning av den oberoende övervakningsmyndighet som föreskrivs i artikel 286 i EG-fördraget¹⁰, bör övervaka gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen när det gäller behandlingen av personuppgifter och därvid beakta gemenskapsinstitutionernas och gemenskapsorganens begränsade uppgifter i fråga om personuppgifterna i sig.
- (23) Vid en eventuell överträdelse av detta beslut från gemenskapsinstitutioners eller gemenskapsorgans sida regleras gemenskapens rättsliga ansvar av artikel 288 andra stycket i EG-fördraget.
- (23a) Såväl medlemsstaterna som kommissionen bör utarbeta en säkerhetsplan för att underlätta det konkreta genomförandet av säkerhetsskyldigheterna och bör samarbeta med varandra för att behandla säkerhetsfrågor ur ett gemensamt perspektiv.
- (24) Bestämmelserna i konventionen av den 26 juli 1995 om upprättandet av en europeisk polisbyrå¹¹ (nedan kallad Europolkonventionen) skall i fråga om skydd av uppgifter tillämpas på Europols behandling av uppgifter i SIS II, inbegripet befogenheterna för den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättats genom artikel 24 i Europolkonventionen för övervakning av Europols verksamhet och dess ansvar för eventuell olaglig behandling av personuppgifter.
- (25) Bestämmelserna i rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet¹² skall i fråga om skydd av uppgifter tillämpas på Eurojusts behandling av uppgifter i SIS II, inbegripet befogenheterna för den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättats genom artikel 23 i det beslutet för övervakning av Eurojusts verksamhet och dess ansvar för eventuell olaglig behandling av personuppgifter.
- (26) För att garantera öppenhet bör förvaltningsmyndigheten vartannat år utarbeta en rapport om det centrala SIS II:s tekniska funktion och kommunikationsstrukturen, inklusive säkerheten i denna, och om utbytet av tilläggsinformation. Kommissionen bör lägga fram en övergripande utvärdering vart fjärde år.**

¹⁰ EUT L 12, 17.1.2004, s. 47.

¹¹ EGT C 316, 27.11.1995, s. 2.

¹² EGT L 63, 6.3.2002, s. 1.

- (27) Vissa aspekter av SIS II, t.ex. tekniska bestämmelser om att lägga in uppgifter, inklusive sådana som krävs för att lägga in en registrering, uppdatera, radera och söka uppgifter, samt regler om överensstämmelse och prioritering av registreringar, tillägg av flaggning, länkar mellan registreringar och utbyte av tilläggsinformation kan inte täckas på ett uttömmande sätt av bestämmelserna i detta beslut på grund av att deras tekniska beskaffenhet, detaljnivå och behov av regelbunden uppdatering. (...) För dessa aspekter bör genomförandebefogenheterna därför delegeras till kommissionen. **Tekniska bestämmelser för sökning i registreringar bör ta hänsyn till att de nationella tillämpningarna skall fungera smidigt.** Med förbehåll för kommissionens konsekvensbedömning kommer det att beslutas i vilken utsträckning genomförandeåtgärderna skulle kunna vara ett ansvar för den permanenta förvaltningsmyndigheten så snart denna inrättas.
- (28) I detta beslut bör förfarandet fastställas för antagande av de åtgärder som är nödvändiga för beslutets genomförande. Förfarandet för antagande av genomförandebestämmelserna bör vara det samma för detta beslut och för förordning (EG) nr XX/2006.
- (29) Det är lämpligt att fastställa övergångsbestämmelser för de registreringar som har lagts in i SIS 1+ (...) och som kommer att överföras till SIS II (...). Vissa bestämmelser i Schengenregelverket bör fortsatt tillämpas under en begränsad tid fram till dess att medlemsstaterna har undersökt om registreringarna överensstämmer med den nya rättsliga ramen. Överensstämmelsen i fråga om registreringar om personer bör behandlas som en prioriterad fråga. **Alla ändringar, tillägg, korrigeringar eller uppdateringar av en registrering som överförs från SIS 1+ till SIS II samt alla träffar på en sådan registrering bör leda till att det omedelbart undersöks om de är förenliga med bestämmelserna i detta beslut.**
- (30) Det måste fastställas särskilda bestämmelser för den återstående del av budgeten som anslagits till driften av SIS och som inte är en del av Europeiska unionens budget.
- (31) Eftersom målen för den planerade åtgärden, nämligen att inrätta och reglera ett gemensamt informationssystem, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan rådet vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EG-fördraget till vilken det hänvisas i artikel 2 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i EG-fördraget går inte detta beslut utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (32) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (33) Förenade kungariket deltar i detta beslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och i enlighet med artikel 8.2 i rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket¹³.
- (34) Irland deltar i detta beslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och i enlighet med artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG av 28 februari 2002 om en begäran från Irland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket¹⁴.
- (35) Detta beslut påverkar inte tillämpningsföreskrifterna för Förenade kungarikets och Irlands begränsade deltagande i Schengenregelverket enligt rådets beslut 2000/365/EG respektive 2002/192/EG.
- (36) Beslutet utgör, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1G i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet¹⁵.
- (36a) Det behövs ett arrangemang som gör det möjligt för företrädare för Island och Norge att anslutas till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. Ett sådant arrangemang har övervägts i skriftväxlingen mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter¹⁶, vilken är fogad till det ovan nämnda avtalet.

¹³ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

¹⁴ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

¹⁵ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31

¹⁶ EGT L 176, 10.7.1999, s. 53.

- (37) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1G i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/849/EG¹⁷ om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i avtalet.
- (37a) Det krävs ett arrangemang som gör det möjligt för företrädare för Schweiz att anslutas till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. Ett sådant arrangemang har övervägts i skriftväxlingen mellan gemenskapen och Schweiz, vilken är fogad till det ovan nämnda avtalet.
- (38) Detta beslut utgör en rättsakt som bygger vidare på Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med det regelverket i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.
- (39) Detta beslut bör tillämpas på de stater som berörs av skäl 33, 34, 37 och 38 om tidpunkter fastställda i enlighet med de förfaranden som avses i de berörda instrumenten för tillämpningen av Schengenregelverket på dessa stater.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹⁷ EUT L 368, 15.12.2004, s. 26.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Inrättande av SIS II och allmänt mål

1. Härmed inrättas andra generationen av Schengens informationssystem (nedan kallat "SIS II").
2. Syftet med SIS II skall i enlighet med detta beslut vara att på medlemsstaternas territorier med hjälp av information som överförs via detta system garantera en hög säkerhetsnivå **på ett område med frihet, säkerhet och rättvisa (...)**, inbegripet bevarandet av **allmän säkerhet och** allmän ordning och skyddet av (...) säkerhet samt att tillämpa bestämmelserna i avdelning IV i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat "EG-fördraget") om rörlighet för personer i de territorierna.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta beslut innehåller villkor och förfaranden för behandling av registreringar av personer och föremål inom SIS II och för utbyte av tilläggsinformation och kompletterande uppgifter som används för polissamarbete och straffrättsligt samarbete.
2. I beslutet anges också bestämmelser särskilt om den tekniska strukturen för SIS II och om ansvarsområden för medlemsstaterna och för den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 12, samt allmänna regler för behandling av uppgifter, berörda personers rättigheter och skadeståndansvar.

Artikel 3

Definitioner

1. I detta beslut avses med
 - a) *registrering*: en sammanställning av uppgifter som lagts in i SIS II och med hjälp av vilka de behöriga myndigheterna kan identifiera en person eller ett föremål med tanke på en specifik åtgärd som skall vidtas,

- b) *tilläggsinformation*: information som inte ligger i SIS II, men som avser SIS II-registreringar och som används för utbyte
- i syfte att göra det möjligt för medlemsstaterna att rådfråga eller underrätta varandra i samband med att de lägger in en registrering,
 - efter en träff så att lämpliga åtgärder kan vidtas,
 - när den åtgärd som krävs inte kan vidtas,
 - i samband med att de kontrollerar SIS II-uppgifternas kvalitet,
 - i samband med att de kontrollerar registreringars överensstämmelse och prioritet,
 - i samband med att de kontrollerar utövande av åtkomsträtten,
- c) *kompletterande uppgifter*: uppgifter som ligger i SIS II och som rör SIS II-registreringar vilka skall vara omedelbart tillgängliga för de behöriga myndigheterna när personer, för vilka uppgifter har lagts in i SIS II, påträffas genom sökning i systemet,
- d) *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (*den registrerade*); en identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt,
- e) *behandling av personuppgifter (behandling)*: varje åtgärd eller serie av åtgärder som vidtas med personuppgifter, vare sig det sker på automatisk väg eller inte, till exempel insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, återvinning, läsning, användning, utlämnande genom översändande, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, radering eller förstöring,

2. (...)

- 2a. Alla hänvisningar i detta beslut till bestämmelser i rambeslut 2002/548/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna skall anses inbegripa motsvarande bestämmelser i avtal som, på grundval av artiklarna 24 och 38 i fördraget om Europeiska unionen, ingåtts mellan Europeiska unionen och tredjeländer om överlämnande av personer på grundval av en arresteringsorder och som medger att en sådan arresteringsorder översänds via Schengens informationssystem.

Artikel 4

Teknisk struktur och drift av SIS II

1. SIS II skall bestå av följande delar:
 - aa) Ett centralt system (nedan kallat "det centrala SIS II") bestående av
 - en teknisk stödfunktion (nedan kallad "CS-SIS") som innehåller (...) databasen för SIS II,
 - ett enhetligt nationellt gränssnitt (nedan kallat "NI-SIS").
 - a) En nationell del (nedan kallad "N.SIS II") i var och en av medlemsstaterna, bestående av de nationella datasystem som kommunicerar med det centrala SIS II. Ett N.SIS II kan innehålla en datafil (nedan kallad "nationell kopia") med en kopia av hela databasen för SIS II eller delar av den.
 - b) *(har flyttats till aa)*
 - c) En kommunikationsinfrastruktur mellan CS-SIS och NI-SIS (nedan kallad "kommunikationsinfrastruktur") som tillhandahåller ett krypterat virtuellt nätverk för SIS II-data och utbytet av uppgifter mellan Sirenekontoren enligt artikel 7.2.
2. SIS II-uppgifter skall införas, uppdateras, raderas och sökas via N.SIS II. En nationell kopia skall finnas att tillgå för automatisk sökning på territoriet för varje medlemsstat som använder en sådan kopia. Sökning i dataregister som hör till andra medlemsstaters N.SIS II skall inte kunna göras.
3. Det huvudsakliga CS-SIS som står för teknisk tillsyn och administration är beläget i Strasbourg (Frankrike) och ett reservsystem CS-SIS, varigenom alla funktioner i det huvudsakliga centrala systemet garanteras om detta system skulle sluta fungera, ligger i Sankt Johann im Pongau (Österrike).

4. CS-SIS kommer att stå för de tjänster som krävs för uppdatering av, och sökningar i, databasen för SIS II. För de medlemsstater som använder en nationell kopia kommer CS-SIS att tillhandahålla
 - uppdatering online av de nationella kopiorna,
 - synkronisering och enhetlighet mellan de nationella kopiorna och databasen för SIS II,
 - hantering av uppläggning och återställande av de nationella kopiorna.

Artikel 5

Kostnader

1. Kostnaderna för inrättande, drift och underhåll av det centrala SIS II och kommunikationsinfrastrukturen skall belasta Europeiska unionens budget.
2. Dessa kostnader kommer att innefatta arbete som utförs på CS-SIS som garanterar tillhandahållande av de tjänster som avses i artikel 4.4.
3. Kostnaderna för inrättande, drift och underhåll av varje enskilt N.SIS II skall belasta den enskilda medlemsstatens budget.
4. (...).

KAPITEL II

Medlemsstaternas ansvar

Artikel 6

Nationella system

Varje medlemsstat skall (...)vara ansvarig för

- a) inrättandet och underhållet av sitt N.SIS II,
- b) anslutningen av sitt N.SIS II till NI-SIS.

Artikel 7

N.SIS II-byrå och Sirenekontor

- 1.
 - a) Varje medlemsstat skall utse en myndighet (nedan kallad "N. SIS II-byrå") som skall ha det centrala ansvaret för dess N.SIS II.
 - b) Den nämnda myndigheten skall ansvara för att N.SIS II fungerar smidigt och säkert, garantera att de behöriga myndigheterna har åtkomst till SIS II och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att bestämmelserna i detta beslut följs.
 - c) Varje medlemsstat skall översända sina registreringar via N.SIS II-byrå.
- 2.
 - a) Var och en av medlemsstaterna skall utse en myndighet (nedan kallad "Sirenekontoret") som skall säkra utbytet av all tilläggsinformation i enlighet med bestämmelserna i Sirenehandboken, enligt artikel 8.
 - b) Detta kontor skall också samordna kontrollen av kvaliteten på de uppgifter som läggs in i SIS II (...).
 - c) För dessa ändamål skall den ha tillgång till de uppgifter som behandlas i SIS II.
- 3. Medlemsstaterna skall underrätta den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 12 om sin nationella N.SIS II-byrå och om sitt Sirenekontor. Förvaltningsmyndigheten (...) skall offentliggöra förteckningen över dessa tillsammans med den förteckning som avses i artikel 40.7.

Artikel 8

Utbyte av tilläggsinformation

1. Tilläggsinformation skall utbytas i enlighet med bestämmelserna i Sirenehandboken, via kommunikationsinfrastrukturen.
2. Denna information får endast användas för det syfte för vilket den överlämnades.
3. Om inte kommunikationsinfrastrukturen är tillgänglig kan medlemsstaterna använda andra på lämpligt sätt säkrade tekniska medel för utbyte av tilläggsinformation.
- 3aa. Begäran om tilläggsinformation från andra medlemsstater skall besvaras så snart som möjligt.
- 3a. Detaljerade bestämmelser om utbyte av tilläggsinformation skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 61 i form av en handbok kallad Sirenehandboken, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 12.

Artikel 9

Teknisk överensstämmelse

1. För att få till stånd snabb och effektiv dataöverföring skall varje medlemsstat när den inrättar sitt N.SIS II följa de protokoll och tekniska förfaranden som har upprättats för att säkerställa kompatibiliteten i CS-SIS med N-SIS II. Dessa protokoll och tekniska förfaranden skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 61 utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 12.
2. Om en medlemsstat använder en nationell kopia skall den med hjälp av de tjänster som tillhandahålls av CS-SIS försäkra sig om att uppgifter som registrerats i den nationella kopian genom de automatiska uppdateringar som avses i artikel 4.4 är identiska och i överensstämmelse med databasen för SIS II och (...) att en sökning i dess nationella kopia ger samma resultat som en sökning i den centrala databasen för SIS II.

Artikel 10
Säkerhet (...)

1. Varje medlemsstat skall med avseende på sitt N.SIS II besluta om de åtgärder som behövs, inbegripet antagandet av en säkerhetsplan, för att
 - aa) fysiskt skydda uppgifter, bland annat genom att utarbeta beredskapsplaner för att skydda kritisk infrastruktur,
 - a) hindra obehöriga från tillträde till de databehandlingsinstallationer som används för behandling av personuppgifter (kontroll av tillträde till installationer),
 - b) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller avlägsna datamedier (kontroll av datamedier),
 - c) hindra obehörigt införande av uppgifter i registret och hindra obehöriga från att skaffa sig kännedom om, ändra eller radera registrerade personuppgifter (kontroll av införande av uppgifter),
 - d) hindra att system för automatisk databehandling används av obehöriga personer via utrustning för dataöverföring (kontroll av användningen),
 - e) garantera att personer som är behöriga att använda ett automatiskt databehandlingssystem har tillgång till endast de uppgifter som ingår i deras behörighet och att det endast sker med personliga och unika användaridentiteter och konfidentiella åtkomstmöjligheter (kontroll av åtkomst till uppgifter),
 - (ea) garantera att alla myndigheter som är behöriga att få tillgång till SIS II eller till databehandlingsinstallationerna skapar användaridentiteter som beskriver vilka uppgifter och vilket ansvar de personer har som är behöriga att få tillgång till systemet, gå in i systemet, uppdatera det, radera och söka uppgifter och **utan dröjsmål** göra dessa användaridentiteter tillgängliga för de nationella tillsynsmyndigheterna **på dessas** begäran (användaridentiteter),
 - f) garantera möjlighet att kontrollera och konstatera till vilka organ personuppgifter får överföras via datakommunikation (kommunikationskontroll),
 - g) garantera möjlighet till efterföljande kontroll och granskning av vilka personuppgifter som förts in i ett automatiskt databehandlingssystem, tidpunkt för införandet och vem som infört sådana uppgifter och i vilket syfte (kontroll av registrering),
 - h) hindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering i samband med överföring av personuppgifter, särskilt genom lämplig krypteringsteknik (kontroll av transport),

- (ha) se till att de säkerhetsåtgärder som avses i denna punkt är effektiva och vidta nödvändiga organisatoriska åtgärder avseende intern övervakning för att garantera efterlevnaden av detta beslut (egenkontroll).
2. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder som motsvarar de åtgärder som avses i punkt 1 när det gäller säkerhet i fråga om utbytet av tilläggsinformation.
 3. (...)
 4. (...)

Artikel 10a

Sekretess

Varje medlemsstat skall tillämpa sina regler om tystnadsplikt eller annan likvärdig sekretesskyldighet på alla personer och organ som skall arbeta med SIS II-uppgifter och tilläggsinformation i enlighet med dess nationella lagstiftning. Denna skyldighet skall också gälla efter det att dessa personer har lämnat sin tjänst eller anställning eller efter det att dessa organ har upphört med verksamheten.

Artikel 11

Registernoteringar på nationell nivå

1. a) Medlemsstater som inte använder nationella kopior skall sörja för att all åtkomst till och alla utbyten av personuppgifter med CS-SIS registreras i N.SIS II för att kontrollera huruvida sökningen är tillåten för att säkra att databehandlingen sker enligt föreskrifterna, för egenkontroll, för att se till att N.SIS II fungerar tillfredsställande och att uppgifternas kvalitet och säkerhet kan garanteras.
 - b) Medlemsstater som använder nationella kopior skall se till att all åtkomst till och alla utbyten av SIS II-uppgifter registreras i de syften som anges i punkt 1 a, med undantag för utbyten i samband med de tjänster som avses i artikel 4.4.
- 1a. *(har flyttats till 1 b)*
2. Registernoteringarna skall i synnerhet visa historiska uppgifter om registreringarna, dag och tidpunkt för dataöverföringen, vilka uppgifter som användes för sökningen, vilka uppgifter som överfördes och namn på såväl behörig myndighet som på den person som var ansvarig för databehandlingen.

3. Registernoteringarna får endast användas för det ändamål som anges i punkt 1 och skall raderas tidigast ett år och senast tre år efter det att de upprättades. Registernoteringar som inbegriper registreringars historia skall raderas efter en period på ett till tre år efter registreringarnas radering.
4. Registernoteringar får bevaras längre om de behövs för övervakningsförfaranden som redan har inletts.
- 4a. De behöriga nationella myndigheter som har till uppgift att kontrollera huruvida sökningen är tillåten, för att säkra att databehandlingen sker enligt föreskrifterna, för egenkontroll, för att se till att N.SIS II fungerar tillfredsställande och att uppgifternas kvalitet och säkerhet kan garanteras skall inom gränserna för sin behörighet och på begäran ha åtkomst till dessa registernoteringar som en garanti för att de skall vara i stånd att fullgöra sina uppgifter.

Artikel 11a

Egenkontroll

Medlemsstaterna skall se till att varje myndighet som har åtkomsträtt till SIS II-uppgifter vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att garantera överensstämmelsen med detta beslut och vid behov samarbetar med den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 53.

Artikel 11b

Personalutbildning

Personal vid de myndigheter som har åtkomsträtt till SIS II skall, innan de tillåts behandla uppgifter som registrerats i SIS II, utbildas på lämpligt sätt i datasäkerhets- och dataskyddsregler, och de skall informeras om alla relevanta brott och påföljder.

KAPITEL III
Förvaltningsmyndighetens ansvarsområden

Artikel 12

Operativ förvaltning

1. En förvaltningsmyndighet, som skall finansieras genom Europeiska unionens budget, skall ha ansvar för den operativa förvaltningen av det centrala SIS II. Den skall även ha ansvar för följande uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen:
 - a) Övervakning.
 - b) Säkerhet.
 - c) Samordningen av förbindelserna mellan medlemsstaterna och leverantören.

2. Kommissionen skall ha ansvar för alla andra uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen, särskilt
 - a) uppgifter som gäller budgetgenomförande,
 - b) förvärv och förnyande,
 - c) avtalsfrågor.

3. Under en övergångsperiod innan förvaltningsmyndigheten i punkt 1 påbörjar sina uppgifter skall kommissionen ha ansvar för den operativa förvaltningen av det centrala SIS II. I enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget¹⁸ får kommissionen anförtro denna förvaltning och uppgifter som gäller budgetgenomförande till organ inom de nationella offentliga sektorerna, i två olika länder.

- 3aa. Varje organ inom de nationella offentliga sektorerna enligt punkt 3 skall särskilt uppfylla följande urvalskriterier:
 - a) Det måste uppvisa lång erfarenhet av att hantera ett omfattande informationssystem med de funktioner som avses i artikel 4.4.

¹⁸ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1–48.

- b) Det måste under lång tid ha skaffat sig sakkunskap om tjänste- och säkerhetskrav i ett informationssystem som är jämförbart med de funktioner som avses i artikel 4.4.
 - c) Det måste ha tillräckligt med erfaren personal med lämplig yrkesmässig sakkunskap och lämpliga språkkunskaper för att arbeta i en sådan internationell samarbetsmiljö som den som avses i artikel 4.
 - d) Det måste ha en säker och (...) skräddarsydd anläggningsinfrastruktur tillgänglig, som i synnerhet kan backa upp och garantera en kontinuerlig drift av omfattande IT-system.
 - e) Det måste arbeta i en administrativ miljö som medger att uppgifterna utförs på ett korrekt sätt och intressekonflikter undviks.
- 3a. Kommissionen skall innan sådan delegering sker och med regelbundna mellanrum informera Europaparlamentet och rådet om villkoren för delegeringen, den exakta omfattningen av delegeringen och de organ som uppgifterna delegeras till.
- 3b. Om kommissionen delegerar sitt ansvar enligt punkt 3 under övergångsperioden, skall den se till att delegeringen till fullo respekterar de gränser som fastställs i det institutionella systemet enligt fördraget. Den skall särskilt garantera att delegeringen inte inverkar negativt på de enligt gemenskaps- eller EU-lagstiftningen gällande kontrollmekanismerna, oavsett om det är genom domstolen, revisionsrätten eller Europeiska datatillsynsmannen.
4. Den operativa förvaltningen av det centrala SIS II skall bestå av alla de uppgifter som krävs för att det centrala SIS II skall kunna fungera dygnet runt alla veckodagar i enlighet med detta beslut, särskilt underhåll och teknisk utveckling som krävs för att systemet skall kunna fungera smidigt.
5. *(utgår)*
6. Förvaltningsmyndigheten skall i samarbete med medlemsstaterna se till att bästa tillgängliga teknik, som genomgått en kostnads–nyttoanalys, alltid används för det centrala SIS II.

Artikel 13
Säkerhet (...)

1. Förvaltningsmyndigheten skall med avseende på det centrala SIS II och kommissionen när det gäller kommunikationsinfrastrukturen anta nödvändiga åtgärder, inbegripet antagandet av en säkerhetsplan, för att

- aa) fysiskt skydda uppgifter, bland annat genom att utarbeta beredskapsplaner för att skydda kritisk infrastruktur,
 - a) hindra obehöriga från tillträde till de databehandlingsinstallationer som används för behandling av personuppgifter (kontroll av tillträde till installationer),
 - b) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller avlägsna datamedier (kontroll av datamedier),
 - c) hindra obehörigt införande av uppgifter i registret och hindra obehöriga från att skaffa sig kännedom om, ändra eller radera registrerade personuppgifter (kontroll av införande av uppgifter),
 - d) hindra att system för automatisk databehandling används av obehöriga personer via utrustning för dataöverföring (kontroll av användningen),
 - e) garantera att personer som är behöriga att använda ett automatiskt databehandlingssystem har tillgång till endast de uppgifter som ingår i deras behörighet och att det endast sker med personliga och unika användaridentiteter och konfidentiella åtkomstmöjligheter (kontroll av åtkomst till uppgifter),
 - (ea) skapa användaridentiteter som beskriver vilka uppgifter och vilket ansvar de personer har som är behöriga att få tillgång till uppgifter eller databehandlingsinstallationer och **utan dröjsmål** göra dessa användaridentiteter tillgängliga för Europeiska datatillsynsmannen **på dennes begäran** (användaridentiteter),
 - f) garantera möjlighet att kontrollera och konstatera till vilka organ personuppgifter får överföras via datakommunikation (kommunikationskontroll),
 - fa) garantera möjlighet till efterföljande kontroll och granskning av vilka personuppgifter som förts in i ett automatiskt databehandlingssystem, tidpunkt för införandet och vem som infört sådana uppgifter (kontroll av registrering),
 - g) hindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering i samband med såväl överföring av personuppgifter som transport av datamedier, särskilt genom lämplig krypteringsteknik (kontroll av transport).
 - (ga) se till att de säkerhetsåtgärder som avses i denna punkt är effektiva och vidta nödvändiga organisatoriska åtgärder avseende intern övervakning för att garantera efterlevnaden av detta beslut (egenkontroll).
2. Förvaltningsmyndigheten skall vidta åtgärder av samma slag som avses i punkt 1 för att garantera säkerhet (...) med avseende på utbyte av tilläggsinformation genom kommunikationsinfrastrukturen.
3. (...)

Artikel 13a

Sekretess

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän vid Europeiska gemenskaperna skall förvaltningsmyndigheten tillämpa lämpliga regler avseende tystnadsplikt eller annan likvärdig sekretessskyldighet på all personal som arbetar med SIS II-uppgifter, enligt normer som kan jämföras med dem som anges i artikel 10a. Denna skyldighet skall gälla även efter det att personerna lämnar sin tjänst eller anställning eller efter det att verksamheten upphört.
2. Förvaltningsmyndigheten skall vidta åtgärder av samma slag som avses i punkt 1 för att garantera (...) sekretess med avseende på utbyte av tilläggsinformation genom kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 14

Registernoteringar på central nivå

1. Förvaltningsmyndigheten skall sörja för att all åtkomst till och alla utbyten av personuppgifter i CS-SIS noteras för de ändamål som avses i artikel 11.1.
2. Registernoteringarna skall särskilt visa historiska uppgifter om registreringarna, dag och tidpunkt för dataöverföringen, uppgifter som användes för sökningen, uppgifter och fastställande av den behöriga myndighet som var ansvarig för databehandlingen.
3. Registernoteringarna får endast användas för de (...) ändamål som föreskrivs i punkt 1 och skall raderas tidigast ett år och senast tre år efter införandet. De registernoteringar som omfattar historiska uppgifter om registreringar skall raderas ett till tre år efter det att registreringarna raderats.
4. Registernoteringar får sparas längre om de behövs för kontrollförfaranden som redan påbörjats.
- 4a. De behöriga nationella myndigheter som har till uppgift att kontrollera huruvida sökningen är tillåten för att säkra att databehandlingen sker enligt föreskrifterna, för egenkontroll, för att se till att N.SIS II fungerar tillfredsställande och att uppgifternas kvalitet och säkerhet kan garanteras skall inom gränserna för sin behörighet och på begäran ha åtkomst till dessa registernoteringar som en garanti för att de skall vara i stånd att fullgöra sina uppgifter.

Artikel 14aa
Informationskampanj

Kommissionen skall, i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 53.1a och Europeiska datatillsynsmannen som avses i artikel 53a.1, samtidigt med att SIS II tas i drift lansera en informationskampanj för att informera allmänheten om mål, lagrade uppgifter, myndigheter med åtkomst och den enskildes rättigheter. När förvaltningsmyndigheten har inrättats skall den i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen regelbundet upprepa sådana kampanjer. Medlemsstaterna skall i samarbete med sina nationella tillsynsmyndigheter planera och genomföra de nödvändiga strategierna för att allmänt informera sina medborgare om SIS II.

KAPITEL III A

Uppgiftskategorier och flaggning

Artikel 14a

Uppgiftskategorier

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.1 **eller bestämmelserna i detta beslut om lagring av kompletterande uppgifter** skall SIS II endast innehålla de kategorier av uppgifter som lämnas av var och en av medlemsstaterna, så som krävs för de syften som fastställs i artiklarna 15, 23, 27, 31 och 35.
2. Uppgiftskategorierna skall vara följande:
 - a) Personer för vilka en registrering lagts in.
 - b) De föremål som avses i artiklarna 31 och 35.
3. För personer för vilka en registrering lagts in får inga andra uppgifter registreras än följande:
 - a) Efternamn, förnamn, namn vid födelsen och tidigare använda namn och eventuella alias, eventuellt separat införda.
 - b) Särskilda yttre oföränderliga fysiska kännetecken.
 - c) Födelseort och födelsedatum.
 - d) Kön.
 - e) Fotografier.
 - f) Fingeravtryck.
 - g) Medborgarskap.
 - h) Uppgifter om huruvida personen i fråga är beväpnad, kan tillgripa våld eller har rymt.
 - i) Skälet till registreringen.
 - j) Myndighet som har lagt in registreringen.
 - k) En hänvisning till det beslut som ger upphov till registreringen (...).
 - l) Begärt förfarande.
 - m) Länk(ar) till andra registreringar som lagts in i SIS II enligt artikel 46.
 - n) Typ av brott.
4. (...)

5. De tekniska regler som är nödvändiga för införande, uppdatering, radering och sökning av de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 61 utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 12.
- 5a. De nödvändiga tekniska regler för sökning av uppgifter som avses i punkt 5 skall vara **likartade** för sökningar i CS-SIS, i nationella kopior och i kopior av teknisk karaktär enligt artikel 40.2

Artikel 14ab

Proportionalitetsklausul

Den medlemsstat som lägger in registreringen skall avgöra om fallet är så adekvat, relevant och viktigt att det motiverar att registreringen införs i SIS II.

Artikel 14ac

Särskilda regler för fotografier och fingeravtryck

Fotografier och fingeravtryck som avses i artikel 14a.3 e och f skall användas enligt följande villkor:

- a) Fotografier och fingeravtryck får endast införas efter en särskild kvalitetskontroll för att konstatera att miniminormer för datakvalitet uppfylls. Specificeringen av den särskilda kvalitetskontrollen skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 61, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 12.
- b) Fotografier och fingeravtryck får endast användas för att fastställa identiteten hos en person som påträffats efter en alfanumerisk sökning i SIS II.
- c) Så snart det är tekniskt möjligt får fingeravtryck även användas för att identifiera en person på grundval av hans/hennes biometriska kännetecken. Innan denna funktion har genomförts i SIS II, skall kommissionen lägga fram en rapport som anger huruvida den teknik som krävs är tillgänglig och klar, och Europaparlamentet skall därefter höras om rapporten.

Artikel 14ad

Krav för att en registrering skall få införas

1. En registrering får inte införas utan de uppgifter som avses i artiklarna 14a.3 a, 14a.3 d, 14a.3 l samt, när så är tillämpligt, artikel 14a.3 k.
2. Vidare skall alla andra uppgifter som finns tillgängliga och som förtecknas i artikel 14a. 3 föras in.

Artikel 14b

Allmänna bestämmelser om flaggning

1. Om en medlemsstat anser att verkställandet av en registrering som lagts in i enlighet med artikel 15, artikel 23 eller artikel 31 är oförenlig med dess nationella lagstiftning, internationella förpliktelser eller viktiga nationella intressen, kan den därefter kräva att registreringen förses med en flagga, vilken innebär att den åtgärd som skall vidtas på grund av registreringen inte kommer att vidtas på dess territorium. Flaggan skall läggas till av Sirenekontoret i den medlemsstat som lade in registreringen.
 2. För att medlemsstaterna skall kunna kräva att en registrering som lagts in i enlighet med artikel 15 förses med en flagga skall alla medlemsstater genom utbyte av tilläggsinformation automatiskt underrättas om att en ny registrering av denna kategori har lagts in.
 3. (...)
 4. I de fall då den medlemsstat som lägger in en registrering i ett särskilt brådskande eller allvarligt ärende begär att den aktuella åtgärden skall vidtas, skall den verkställande medlemsstaten undersöka om den kan tillåta att den flagga som lagts till på dess begäran dras tillbaka. Om den verkställande medlemsstaten kan ta bort flaggan skall den vidta de åtgärder som krävs för att se till att åtgärden kan verkställas omedelbart.
- 4a. Förbudet mot gripande och överlämnande på territoriet i den medlemsstat som begärt att en flagga skall läggas till skall gälla till dess att flaggan raderats.**

Artikel 14c

Flaggning av registreringar om gripande för överlämnande

1. När rambeslut 2002/584/RIF¹⁹ är tillämpligt skall en flagga som förhindrar gripandet av en person endast läggas till en registrering om gripande för överlämnande, om den enligt nationell lag för verkställandet av en europeisk arresteringsorder behöriga rättsliga myndigheten har vägrat att verkställa ordern på grund av att det finns skäl för att inte verkställa den (...) och om tillägget av en flagga har krävts.
2. På begäran av en enligt nationell lag behörig rättslig myndighet kan, på grundval av en allmän instruktion eller i särskilda fall, emellertid en registrering om gripande för överlämnande även förses med en flagga om det är uppenbart att verkställandet av den europeiska arresteringsordern skall vägras.

¹⁹ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

KAPITEL IV

Registreringar om personer som är efterlysta för gripande för överlämnande eller utlämning

Artikel 15

Syfte och villkor för inläggning av registreringar

1. Uppgifter om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas på grundval av en europeisk arresteringsorder eller som är efterlysta för att gripas och utlämnas skall föras in på begäran av den rättsliga myndigheten i den medlemsstat som lägger in registreringen.
2. Uppgifter om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas skall också föras in på grundval av arresteringsorder som utfärdats i enlighet med avtal om överlämnande av personer på grundval av en arresteringsorder, vilka ingåtts mellan Europeiska unionen och tredjeländer i enlighet med artiklarna 24 och 38 i fördraget om Europeiska unionen, och som medger att en sådan arresteringsorder översänds via Schengens informationssystem.

Artikel 16

Kompletterande uppgifter om personer som är efterlysta för att överlämnas eller utlämnas

(...)

Artikel 17

Kompletterande uppgifter om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas

1. Om en person är efterlyst för att gripas och överlämnas på grundval av en europeisk arresteringsorder skall den medlemsstat som lägger in registreringen också lägga in en kopia av originalet av den europeiska arresteringsordern i SIS II.
2. Den medlemsstat som lägger in registreringen kan också bifoga **en kopia av** en översättning av den (...) europeiska arresteringsordern på ett eller flera av EU-institutionernas officiella språk.

(...)

Artikel 17a

Tilläggsinformation om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas

1. Den medlemsstat som har lagt in en registrering om gripande för överlämnande **skall** lämna de uppgifter som avses i artikel 8.1 i rambeslut 2002/584/RIF **till alla medlemsstater**, genom utbyte av tilläggsinformation.

(...)

Artikel 17b

Tilläggsinformation om personer som är efterlysta för att gripas och utlämnas

1. **Den medlemsstat som infört en registrering i SIS II för utlämningsändamål skall lämna följande uppgifter till alla medlemsstater, genom utbyte av tilläggsinformation:**
 - a) **Vilken myndighet som begärt gripandet.**
 - b) **Huruvida det finns en arresteringsorder eller någon annan handling med samma rättsverkan eller en verkställbar dom.**
 - c) **Brottets art och brottsrubriceringen.**
 - d) **En beskrivning av omständigheterna kring brottets begående, inbegripet tidpunkt, plats och i vilken grad den registrerade personen varit delaktig i gärningen.**
 - e) **Så långt möjligt, brottspåföljd.**
 - f) **Annan information som är nyttig eller nödvändig för verkställande av registreringen.**
2. De uppgifter som avses i punkt 1 skall inte lämnas om de uppgifter som avses i artikel 17 eller artikel 17a redan har lämnats och de anses vara tillräckliga för att den verkställande medlemsstaten skall kunna verkställa registreringen.

Artikel 18

Myndigheter med åtkomsträtt till registreringar och kompletterande uppgifter om personer som är efterlysta för att gripas

(...)

Artikel 19

Bevarandetid för registreringar och kompletterande uppgifter om gripande

(...)

Artikel 20

Konvertering av registreringar om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas eller utlämnas

Om gripandet inte kan verkställas antingen på grund av att (...) den anmodade medlemsstaten vägrar i enlighet med förfarandena **för flaggning** i artikel 14b eller 14c eller, när det gäller en registrering om gripande för utlämning, på grund av att en utredning ännu inte har avslutats, skall denna medlemsstat betrakta registreringen som en registrering vars syfte är att meddela var den berörda personen befinner sig.

Artikel 21

Flaggning av registreringar om gripande för överlämnande

(...)

Artikel 22

Verkställande av åtgärder på grundval av en registrering om en person som är efterlyst för att gripas och överlämnas eller utlämnas

1. (...) **En registrering som läggs in i SIS II i enlighet med artikel 15 i kombination med de kompletterande uppgifter som avses i artikel 17 skall utgöra, och äga samma giltighet som, en europeisk arresteringsorder som utfärdats i enlighet med (...) rambeslut 2002/584/RIF när detta rambeslut är tillämpligt.**
2. När rambeslut 2002/584/RIF inte är tillämpligt skall en registrering i SIS II (...) som förts in i enlighet med artiklarna 15 **och 17b** ha samma giltighet som en framställning om provisoriskt anhållande enligt artikel 16 i den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957, eller artikel 15 i Beneluxfördraget om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål av den 27 juni 1962, ändrat genom protokollet av den 11 maj 1974.

KAPITEL V
Registreringar om försvunna personer (...)

Artikel 23

Syfte och villkor för inläggning av registreringar

1. Uppgifter om försvunna personer (...) som (...) behöver ställas under beskydd **och/eller vars vistelseort man behöver få reda** på skall införas i SIS II på begäran av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lägger in registreringen.

2. **Registreringar får införas om följande kategorier av försvunna personer:**
 - a) **Försvunna personer som behöver ställas under beskydd**
 - i) **med hänsyn till deras egen säkerhet,**
 - ii) **för att förebygga hot.**
 - b) **Försvunna personer som inte behöver ställas under beskydd.**

- 2a. **Punkt 2 a skall tillämpas endast på personer** som skall interneras efter ett beslut av behörig myndighet.

- 2b. **Punkterna 1–2a skall särskilt tillämpas på underåriga.**

- 2c. **Medlemsstaterna skall se till att de uppgifter som införs i SIS II anger till vilken av kategorierna i punkt 2 den försvunna personen hör.**

Artikel 24

Myndigheter med åtkomsträtt till registreringarna

(...)

Artikel 25

Bevarandetid för registreringarna

(...)

Artikel 26

Verkställande av åtgärder på grundval av en registrering

1. När personer som avses i artikel 23 återfunnits skall de behöriga myndigheterna, med förbehåll för vad som sägs i punkt 2, underrätta den medlemsstat som lagt in registreringen om var personerna vistas. De får **i de fall som avses i artikel 23.2 a** föra personerna till en säker plats för att förhindra deras fortsatta resa, om det inte strider mot nationell lag.
2. Uppgifter om en försvunnen myndig person som har påträffats får inte lämnas utan dennes samtycke, utom mellan de behöriga myndigheterna. **De behöriga myndigheterna får emellertid meddela (...)** en berörd person som har rapporterat personen som försvunnen **att registreringen har raderats eftersom** personen har påträffats.

KAPITEL VI

Registreringar om personer som söks för att kunna delta i ett rättsligt förfarande

Artikel 27

Syfte och villkor för inläggning av registreringar

I syfte att meddela personernas vistelseort eller hemvist skall medlemsstaterna på begäran av en behörig myndighet i SIS II införa uppgifter om

- vittnen,
- personer som har kallats eller personer som söks för att kunna kallas att inställa sig i rätten i samband med ett brottmålsförfarande för att stå till svars för gärningar som de åtalas för,
- personer som skall delges en dom i ett brottmål eller andra handlingar i samband med ett brottmålsförfarande för att stå till svars för gärningar som de åtalas för,
- personer som skall delges en kallelse att inställa sig för verkställighet av ett frihetsberövande straff.

Artikel 28

Myndigheter med åtkomsträtt till registreringarna

(...)

Artikel 29

Bevarandetid för registreringarna

(...)

Artikel 30

Verkställande av åtgärder på grundval av en registrering

De begärda uppgifterna skall lämnas till den ansökande medlemstaten genom utbyte av tilläggsinformation.

KAPITEL VII

Registreringar om personer och föremål som omfattas av hemliga kontroller eller särskilda kontroller

Artikel 31

Syfte och villkor för inläggning av registreringar

1. I överensstämmelse med nationell lagstiftning i den medlemsstat som lägger in registreringen skall uppgifter införas om personer eller fordon, båtar, flygplan och containrar för hemlig kontroll eller särskild kontroll i enlighet med artikel 32.4.
2. En sådan registrering får göras i syfte att bekämpa brottslighet och förebygga hot mot den allmänna säkerheten
 - a) om det finns tydliga tecken på att en person avser att begå, eller redan begår, ett (...) grovt brott, **såsom de brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF**, eller
 - b) om den allmänna uppfattningen om en person, särskilt på grundval av redan begångna brott, leder till misstanke om att denne även i framtiden kommer att begå (...) grova brott.
3. På begäran av de myndigheter som ansvarar för statens säkerhet kan en registrering dessutom läggas in i enlighet med nationell lagstiftning, om det finns konkreta tecken på att de uppgifter som avses i artikel 32.1 är nödvändiga för att avvärja det allvarliga hot den berörda personen utgör eller andra allvarliga hot mot statens inre eller yttre säkerhet. Den medlemsstat som lägger in registreringen i enlighet med denna punkt skall (...) informera övriga medlemsstater om detta. Varje medlemsstat skall besluta till vilken myndighet informationen skall överlämnas.
- 3a. Registreringar om fordon, båtar, flygplan och containrar får införas när det finns tydliga tecken på att de har samband med ett grovt brott enligt punkt 2 eller ett allvarligt hot enligt punkt 3.

Artikel 32

Verkställande av åtgärder på grundval av en registrering

1. I syfte att utföra hemliga kontroller eller **specifika kontroller** kan samtliga eller vissa av nedanstående uppgifter insamlas och översändas till den myndighet som lagt in registreringen när gränskontroller eller andra polis- och tullkontroller utförs inom landet:
 - a) Påträffande av en person eller ett fordon, en båt, ett flygplan eller en container som efterlysts i en registrering.
 - b) Plats, tidpunkt eller skäl för kontrollen.
 - c) Resväg och målet för resan.
 - d) Personer i de berörda personernas sällskap eller passagerare i fordonet, båten eller flygplanet **som rimligen kan förväntas ha anknytning till de berörda personerna**.
 - e) Fordon, båt, flygplan eller container som använts.
 - f) Transporterade föremål.
 - g) Omständigheter kring påträffandet av personen eller fordonet, båten, flygplanet eller containern.
2. De uppgifter som avses i punkt 1 skall meddelas genom ett utbyte av tilläggsinformation.
3. I samband med att den information som avses i punkt 1 insamlas skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att den hemliga kontrollen inte skall äventyras.
4. Inom ramen för de särskilda kontroller som avses i artikel 31 får personer kroppsvisiteras och fordon, båtar, flygplan, containrar och medförda föremål genomsökas i enlighet med nationell lagstiftning och med avseende på de syften som avses i den artikeln. Om en medlemsstats nationella lagstiftning inte tillåter särskilda kontroller skall kontrollerna i den medlemsstaten automatiskt ersättas med hemlig kontroll.

Artikel 33

Myndigheter med åtkomsträtt till registreringarna

(...)

Artikel 34

Bevarandetid för registreringarna

(...)

KAPITEL VIII

Registreringar om föremål som skall beslagtas eller användas som bevismaterial i brottmål

Artikel 35

Syfte och villkor för inläggning av registreringar

1. Uppgifter om föremål som antingen skall beslagtas eller användas som bevis i brottmål skall läggas in i SIS II.
2. Följande kategorier av lätt identifierbara föremål skall registreras:
 - a) Motorfordon med en cylindervolym överstigande 50 cc samt båtar och flygplan.
 - b) Släpvagnar med en tjänstevikt överstigande 750 kg samt husvagnar, industritillbehör, utombordsmotorer och containrar.
 - c) Skjutvapen.
 - d) Stulna, bortförda eller försvunna officiella blankodokument.
 - e) Stulna, bortförda, försvunna eller ogiltiga utfärdade identitetshandlingar, till exempel pass, ID-kort, körkort, uppehållstillstånd och resehandlingar.
 - f) Stulna, bortförda, försvunna eller ogiltiga registreringsbevis för fordon och nummerplåtar för fordon.
 - g) Sedlar (registrerade sedlar).
 - h) Värdepapper och betalningsmedel som checkar, kreditkort, obligationer och aktier som stulits, bortförts, försvunnit eller ogiltigförklarats.
3. De tekniska bestämmelser som är nödvändiga för införande, uppdatering, radering och sökning av de uppgifter som avses i punkt 2, skall fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 61, utan att det påverkar bestämmelserna i instrumentet om inrättande av den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 12.

Artikel 36

Verkställande av åtgärder på grundval av en registrering

1. Om en efterforskning visar att det föreligger en registrering som matchar ett påträffat föremål, skall den myndighet som har observerat registreringen kontakta den som lagt in registreringen för att komma överens om vilka åtgärder som skall vidtas. För detta ändamål kan även personuppgifter översändas i enlighet med detta beslut.
2. **Den information som avses i punkt 1 skall lämnas genom utbyte av tilläggsinformation.**
3. De åtgärder som skall vidtas av den medlemsstat som påträffat föremålet skall vara förenliga med dennas nationella lagstiftning.

KAPITEL VIII A

Åtkomsträtt till och bevarandetid för registreringar

Artikel 37

Myndigheter med åtkomsträtt till registreringar

1. Åtkomst till uppgifter som är registrerade i SIS II i enlighet med detta beslut och rätt att söka sådana uppgifter direkt eller i en kopia av CS-SIS skall förbehållas myndigheter med ansvar för
 - a) gränskontroller, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning 562/2006/EG av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)
 - b) andra kontroller inom landet som verkställs av polis och tullmyndigheter, (...) utsedda myndigheters samordning av sådana kontroller eller **införande av uppgifter i SIS II.**
2. Åtkomst till uppgifter som är registrerade i SIS II och rätt att söka sådana uppgifter direkt får emellertid också beviljas nationella rättsliga myndigheter, bland annat de myndigheter som är ansvariga för att väcka allmänt åtal inom ramen för brottmålsförfaranden och rättsliga utredningar som föregår åtal, när de utför sina uppgifter i enlighet med nationell lagstiftning, samt deras samordningsmyndigheter.
3. *(har flyttats till artikel 37c)*
- 3a. **De myndigheter som avses i denna artikel skall tas med i den förteckning som avses i artikel 40.7.**

Artikel 37a

Åtkomst till SIS II-uppgifter för Europol

1. Den europeiska polisbyrån (Europol) skall inom ramen för sitt uppdrag ha rätt att få åtkomst till och direkt söka uppgifter som har införts i SIS II i enlighet med artiklarna 15, (...) 31 och 35.
2. *(har flyttats till artikel 37c)*

3. Om en sökning som Europol utför visar att det finns en registrering i SIS II, skall Europol via de kanaler som fastställs i Europolkonventionen informera den medlemsstat som lagt in registreringen om detta.
4. Användning av uppgifter från en sökning i SIS II skall ske med den berörda medlemsstatens samtycke. Om medlemsstaten tillåter användning av sådan information, skall behandlingen av dem ske i enlighet med bestämmelserna i Europolkonventionen. Europol får endast meddela sådan information till tredjestater eller utomstående instanser med den berörda medlemsstatens samtycke.
5. Europol får begära ytterligare information från den berörda medlemsstaten i enlighet med bestämmelserna i Europolkonventionen.
6. Europol skall
 - a) registrera varje åtkomst och varje sökning som den utför, i enlighet med bestämmelserna i artikel 11,
 - b) utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4 och 5, inte sammankoppla några delar av SIS II eller överföra de uppgifter till vilka den har tillgång till något datasystem för insamling och behandling av uppgifter som drivs av eller vid Europol, eller ladda ned eller på annat sätt kopiera några delar av SIS II,
 - c) begränsa åtkomsten till uppgifter som har införts i SIS II till personal vid Europol med särskild behörighet,
 - d) vidta och tillämpa de åtgärder som avses i artiklarna 10 och 10a,
 - e) låta den gemensamma tillsynsmyndighet som har inrättats i enlighet med artikel 24 i Europolkonventionen se över Europols verksamhet i samband med att den utövar sin rätt att få åtkomst till och söka uppgifter som har införts i SIS II.

Artikel 37b

Åtkomst till SIS II-uppgifter för Eurojust

1. De nationella medlemmarna i Eurojust och deras biträdande medlemmar skall **inom sitt mandat** ha rätt att i enlighet med artiklarna 15, 23, 27 och 35 få åtkomst till och söka uppgifter som har införts i SIS II.
2. *(har flyttats till artikel 37c)*

3. Om en sökning som en nationell medlem i Eurojust utför visar att det finns en registrering i SIS II, skall han eller hon informera den medlemsstat som lagt in registreringen om detta. Uppgifter som erhålls genom en sådan sökning får endast vidarebefordras till tredjestater och utomstående instanser med samtycke från den medlemsstat som har lagt in registreringen.
4. Ingenting i denna artikel skall tolkas så att det påverkar bestämmelserna i rådets beslut om inrättande av Eurojust beträffande uppgiftsskydd och ansvaret för otillåten eller felaktig behandling av sådana uppgifter genom nationella medlemmar i Eurojust eller deras biträdande medlemmar, eller så att det påverkar befogenheterna för den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättats genom artikel 23 i det rådsbeslutet.
5. Varje åtkomst och varje sökning som utförs av en nationell medlem av Eurojust eller en biträdande medlem skall registreras i enlighet med bestämmelserna i artikel 11 och varje användning av de uppgifter som de fått tillgång till skall registreras.
6. Ingen del av SIS II får sammankopplas och de uppgifter till vilka de nationella medlemmarna eller deras biträdande medlemmar har tillgång får inte heller överföras till något datasystem för insamling och behandling av uppgifter som drivs av eller vid Eurojust och inga delar av SIS II får laddas ned.
7. Endast nationella medlemmar av Eurojust och deras biträdande medlemmar skall ha åtkomst till SIS II och inte personalen vid Eurojust.
8. De åtgärder som avses i artiklarna 10 och 10a skall vidtas och tillämpas.

Artikel 37c

Begränsning av åtkomst

Användarna, samt Europol, de nationella medlemmarna av Eurojust och deras biträdande medlemmar, får endast ha åtkomst till uppgifter som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 38

Bevarandetid för registreringar om personer

1. Registreringar om personer som lagts in i SIS II enligt detta beslut får inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för det syfte i vilket de lämnats.

2. Den medlemsstat som lagt in en sådan registrering i SIS II skall senast tre år efter det att den lades in se över om den behöver bevaras. För registreringar om personer enligt artikel 31 är denna tidsfrist ett år. (...).
- 2aa. Varje medlemsstat skall när så är lämpligt fastställa kortare tidsfrister för översyn i enlighet med sin nationella lagstiftning.
- 2a. Den medlemsstat som lagt in registreringen får inom tidsfristen för översynen efter en övergripande individuell bedömning som skall (...) **registreras** besluta att registreringen skall bevaras om detta visar sig nödvändigt för det syfte i vilket den lagts in. I detta fall skall punkt 2 tillämpas i enlighet med detta. CS-SIS skall meddelas varje förlängning av tidsfristen för en registrering.
3. Registreringarna skall raderas automatiskt när den tidsfrist för översyn som avses i punkt 2 har löpt ut. Detta skall inte tillämpas om den medlemsstat som har lagt in registreringen har meddelat CS-SIS förlängningen av tidsfristen för registreringen enligt punkt 2a. CS-SIS skall fyra månader i förväg automatiskt informera medlemsstaterna om planlagd radering av uppgifter i systemet.
4. *(har flyttats till punkt 3)*
- 4a. Medlemsstaterna skall föra statistik över antalet registreringar vilkas bevarandetid har förlängts i enlighet med punkt 2a.
5. (...)
6. (...)

Artikel 38a

Bevarandetid för registreringar om föremål

1. Registreringar om föremål som lagts in i SIS II enligt detta beslut får inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för det syfte i vilket de lämnats.
2. Registreringar om föremål som lagts in i enlighet med artikel 31 skall bevaras i högst fem år.
3. Registreringar om föremål som lagts in i enlighet med artikel 35 skall bevaras i högst tio år.
4. De bevarandetider som anges i punkterna 2 och 3 får förlängas om detta visar sig nödvändigt för det syfte i vilket registreringen lagts in. I detta fall skall punkterna 2 och 3 tillämpas i enlighet med detta.

KAPITEL IX
Allmänna regler för uppgiftsbehandling

Artikel 39

Uppgiftskategorier

(...)

Artikel 40

Behandling av SIS II-uppgifter

1. Medlemsstaterna får behandla de uppgifter som anges i artiklarna 15, 23, 27, 31 och 35 endast för de ändamål som anges för varje kategori av registrering i dessa artiklar.
2. Uppgifterna får endast kopieras i tekniskt syfte och i den mån sådan kopiering krävs för att de myndigheter som avses i artikel 37 skall kunna hämta direkta uppgifter. Dessa kopior skall omfattas av bestämmelserna i detta beslut. Registreringar som lagts in av andra medlemsstater får inte kopieras från N.SIS II till andra nationella informationssystem.
- 2a.
 - a) Kopior av teknisk karaktär, enligt punkt 2 och som leder till databaser, som inte är uppkopplade via nätet, får endast skapas för en period som inte överstiger 48 timmar. Denna period kan förlängas i nödfallssituationer. Dessa kopior skall förstöras så snart som nödfallssituationen har upphört.
 - b) (...) Medlemsstaterna skall föra ett uppdaterat register över dessa kopior, göra detta register tillgängligt för nationella tillsynsmyndigheter enligt artikel 53.1a och se till att bestämmelserna i detta beslut, särskilt de som avses i artikel 10, tillämpas på dessa kopior.
3. De nationella myndigheterna skall endast ha åtkomst till SIS II-uppgifter inom gränserna för sin behörighet och personalen skall vara vederbörligen bemyndigad.

4. När det gäller de registreringar som avses i artiklarna 15, 23, 27, 31 och 35 i detta beslut, skall all **behandling** av uppgifter i dessa registreringar i annat syfte än det för vilket uppgifterna förts in i SIS II **kopplas till ett specifikt fall och** motiveras av behovet att avvärja en omedelbart förestående allvarlig fara för den allmänna ordningen och säkerheten, en betydande risk för statens säkerhet eller ett grovt brott. Den medlemsstat som lagt in registreringen skall i förväg ge sitt tillstånd till detta.
5. Registrerade uppgifter får inte användas för administrativa ändamål.
6. All användning av uppgifter som inte är förenlig med punkterna 1–5 skall betraktas som missbruk enligt varje medlemsstats nationella lagstiftning.
7. Varje medlemsstat skall till förvaltningsmyndigheten sända in en förteckning över de behöriga myndigheter som enligt detta beslut har tillstånd att direkt hämta uppgifter ur SIS II samt eventuella ändringar i förteckningen. I förteckningen skall för varje myndighet anges vilka uppgifter den får hämta och för vilka syften uppgifterna får hämtas. Förvaltningsmyndigheten skall se till att förteckningen årligen offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 41

Inläggning av referensnummer

(...)

Artikel 42

Uppgifter i SIS II och nationella informationssystem

1. Artikel 40.2 skall inte påverka en medlemsstats rätt att i sitt nationella informationssystem lägga in uppgifter från SIS II rörande åtgärder som har vidtagits inom deras territorium. Dessa uppgifter får bevaras högst tre år i de nationella systemen, om inte särskilda bestämmelser i nationell lagstiftning tillåter att uppgifterna bevaras under en längre period.
2. Artikel 40.2 skall inte påverka en medlemsstats rätt att i sitt nationella system bevara uppgifterna i en bestämd registrering som medlemsstaten själv har lagt in i SIS II.

Artikel 42a
Registreringar i SIS II och nationell lagstiftning

1. (...)
2. Om inga särskilda bestämmelser föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning, skall varje medlemsstats nationella lagstiftning gälla för de uppgifter den lägger in i sitt N.SIS II.
3. Om den begärda åtgärden inte kan vidtas, skall den anmodade medlemsstaten omedelbart informera den medlemsstat som har lagt in registreringen.

Artikel 43
Datakvalitet för uppgifter som behandlas i SIS II (...)

1. Den medlemsstat som lägger in registreringen skall ansvara för att uppgifterna är korrekta, aktuella och läggs in i SIS II lagligen.
2. Endast den medlemsstat som lägger in registreringen skall ha tillstånd att ändra, komplettera, korrigera, uppdatera eller radera de uppgifter som den har lagt in.
3. Om någon av de medlemsstater som inte har lagt in registreringen har belägg som tyder på att en uppgift är felaktig i sak eller har lagrats olagligt, skall den genom utbyte av tilläggsinformation underrätta den medlemsstat som har lagt in registreringen om detta så snart som möjligt, dock senast tio dagar efter det att den fått kännedom om dessa belägg; den medlemsstat som får sådan information skall (...) kontrollera registreringen och vid behov, utan dröjsmål, korrigera eller radera uppgiften i fråga.
4. Om medlemsstaterna inte kan enas inom två månader, skall ärendet av den medlemsstat som inte har lagt in registreringen föreläggas Europeiska datatillsynsmannen som skall medla tillsammans med berörda nationella tillsynsmyndigheter enligt hänvisning i artikel 53.1a.
5. (...)
- 5a. Medlemsstaterna skall utbyta tilläggsinformation om en person säger sig vara någon annan än den som efterlysts genom en registrering. Om det vid kontroll visar sig att det faktiskt rör sig om två olika personer, skall personen underrättas om bestämmelserna i artikel 44.

6. Om en person redan är föremål för en registrering i SIS II, skall den medlemsstat som lägger in ytterligare en registrering komma överens om inläggningen med den medlemsstat som lade in den första registreringen. Parterna skall enas på grundval av utbyte av tilläggsinformation.

Artikel 43a

Åtskillnad mellan personer med liknande kännetecken

Om det vid införandet av en ny registrering framkommer att det i SIS II redan finns en person med samma identitetskriterium skall följande förfarande följas:

- a) Sirenekontoret skall kontakta den ansökande myndigheten för att klarlägga om det rör sig om samma person.
- b) Om kontrollen visar att det rör sig om samma person, skall Sirenekontoret tillämpa det förfarande för inläggning av flera registreringar som anges i artikel 43.6. Om kontrollen avslöjar att det rör sig om två olika personer, skall Sirenekontoret godkänna begäran om införandet av en ny registrering genom att lägga till sådan information som krävs för att undvika felidentifiering.

Artikel 44

Kompletterande uppgifter för att komma till rätta med missbruk av identitet

1. Om den person som faktiskt avses i en registrering kan förväxlas med en person vars identitet har missbrukats, skall den medlemsstat som lagt in registreringen, om personen i fråga har lämnat sitt uttryckliga medgivande, lägga till uppgifter om den personen i registreringen för att undvika de negativa följder som en felidentifiering kan medföra.
2. Uppgifter om en person vars identitet har missbrukats får endast (...) användas i följande syften:
 - a) För att göra det möjligt för den behöriga myndigheten att skilja mellan den person vars identitet har missbrukats och den person som faktiskt avses i registreringen.
 - b) För att göra det möjligt för den person vars identitet har missbrukats att styrka sin identitet och fastställa att den har blivit missbrukad.

3. Enbart följande personuppgifter får läggas in och vidarebehandlas i SIS II vid tillämpning av denna artikel:
 - a) Efternamn, förnamn, namn vid födelsen och tidigare använda namn och eventuella alias, eventuellt separat inregistrerade.
 - b) Särskilda yttre oföränderliga fysiska kännetecken.
 - c) Födelsedatum och födelseort.
 - d) Kön.
 - e) Fotografier.
 - f) Fingeravtryck.
 - g) Medborgarskap.
 - h) Identitetshandlingens/identitetshandlingarnas nummer och datum för utfärdande.
- 3a. De tekniska bestämmelser som är nödvändiga för införande, uppdatering och radering av de uppgifter som avses i punkt 3 skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 61, utan att det påverkar bestämmelserna i instrumentet om inrättande av den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 12.
4. Uppgifterna i punkt 3 skall raderas samtidigt med motsvarande registrering eller tidigare om personen i fråga så önskar.
5. Endast de myndigheter som har rätt till åtkomst till motsvarande registrering får ha åtkomst till uppgifterna i punkt 3 och då endast för att undvika felidentifiering.

Artikel 45

Flaggning

(...)

Artikel 46

Länkning mellan registreringar

1. En medlemsstat får skapa en länk mellan de registreringar den lägger in i SIS II. En sådan länk skall upprätta en förbindelse mellan två eller flera registreringar.
2. Skapandet av en länk skall inte påverka de särskilda åtgärder som skall vidtas på grundval av var och en av de sammanlänkade registreringarna eller någon av de länkade registreringarnas bevarandetid.

3. Skapandet av en länk skall inte påverka de åtkomsträttigheter som anges i detta beslut. Myndigheter som inte har åtkomst till vissa kategorier av registreringar får inte kunna se länken till en registrering till vilken de inte skall ha åtkomst.
- 3a. En medlemsstat får skapa en länk mellan registreringar endast om det föreligger ett tydligt operativt behov.
- 3b. En medlemsstat får skapa länkar i enlighet med sin nationella lagstiftning om principerna i denna artikel följs.
4. Om en medlemsstat finner att en länk mellan registreringar som skapats av en annan medlemsstat är oförenlig med dess nationella lagstiftning eller internationella åtaganden, får den vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det inte går att få åtkomst till länken från dess territorium och att dess myndigheter utanför dess territorium inte kan komma åt länken.
- 4a. De tekniska reglerna för länkning av registreringar skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 61, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i instrumentet om inrättande av den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 12.

Artikel 47

Tilläggsinformationens syfte och bevarandetid

1. Medlemsstaterna skall behålla en hänvisning till de beslut som ger upphov till en registrering vid Sirenekontoret för att stödja utbytet av tilläggsinformation.
2. Personuppgifter som registrerats hos Sirenekontoret till följd av informationsutbyte (...) skall bevaras endast under så lång tid som kan behövas för att uppnå det syfte för vilket de tillhandahölls. De skall under alla omständigheter raderas senast ett år efter det att registreringen med anknytning till personen har raderats i SIS II.
3. Punkt 2 skall inte påverka en medlemsstats rätt att i sitt nationella informationssystem bevara uppgifter som rör en bestämd registrering som den medlemsstaten har lagt in, eller en registrering i samband med vilken en åtgärd har vidtagits på dess territorium. Hur länge en sådan uppgift får bevaras skall fastställas i den nationella lagstiftningen.

Artikel 48

Överföring av personuppgifter till tredje part

1. (...) Uppgifter som behandlas i SIS II i enlighet med detta beslut får inte överföras till eller göras tillgängliga för tredjeländer eller internationella organisationer.
2. (...)

Artikel 48aa

Utbyte med Interpol av uppgifter om stulna, bortförda, borttappade eller ogiltigförklarade pass

1. Trots vad som föreskrivs i artikel 48 får sådana uppgifter som lagts in i SIS II om stulna, bortförda, borttappade eller ogiltigförklarade pass som avser passnummer, utfärdande land och dokumenttyp utbytas med medlemmar i Interpol, genom att en länk upprättas mellan SIS II och Interpols databas för stulna eller saknade resehandlingar, under förutsättning att ett avtal har ingåtts mellan Interpol och Europeiska unionen. I avtalet skall det föreskrivas att överföringen av uppgifter som förts in av en medlemsstat skall godkännas av den medlemsstaten.
2. I det avtal som avses i punkt 1 skall föreskrivas att de uppgifter som utbyts enbart skall vara tillgängliga för medlemmar i Interpol från länder som kan garantera en tillräcklig skyddsnivå för personuppgifter. Innan detta avtal sluts skall rådet höra kommissionen om lämplig skyddsnivå för personuppgifter och respekt för grundläggande rättigheter och friheter med avseende på automatisk behandling av personuppgifter hos Interpol och länder som har delegerade medlemmar i Interpol.
3. I det avtal som avses i punkt 1 kan även föreskrivas åtkomst till uppgifter från Interpols databas om stulna eller saknade resehandlingar genom åtkomst till SIS II för medlemsstaterna, i enlighet med relevanta bestämmelser i detta beslut om hur registreringar om stulna, bortförda, borttappade eller ogiltigförklarade pass skall föras in i SIS II.

KAPITEL X

Uppgiftsskydd

Artikel 48a

Behandling av känsliga kategorier av uppgifter

Behandling av de kategorier av uppgifter som förtecknas i artikel 6 första meningen i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter skall inte vara tillåten.

Artikel 49

Tillämpning av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter

Personuppgifter som behandlas med tillämpning av detta beslut skall skyddas i enlighet med Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och senare ändringar av denna.

Artikel 50

Rätt till åtkomst, rättelse av oriktiga uppgifter och radering av olagligt lagrade uppgifter

1. Personers rätt till åtkomst till uppgifter om sig själva som har lagts in i SIS II enligt detta beslut skall utövas enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de åberopar denna rätt. Om så föreskrivs i den nationella lagstiftningen, skall den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 53.1 avgöra om uppgifterna får lämnas ut och förfarandet för detta. En medlemsstat som inte har lagt in registreringen får lämna ut information om sådana uppgifter endast om den i förväg har gett den medlemsstat som lagt in registreringen tillfälle att meddela sin ståndpunkt. Detta skall göras genom utbyte av tilläggsinformation.

2. Om genomförandet av en laglig uppgift i samband med registreringen eller skyddet av tredje mans rättigheter och frihet kräver det, skall ingen information lämnas till den registrerade.
3. Alla personer har rätt att få oriktiga uppgifter om sig själva rättade och olagligt lagrade uppgifter raderade.
- 3a. (...) Den berörda personen skall informeras så snart som möjligt och under alla förhållanden inte senare än 60 dagar räknat från den dag som ansökan lämnades in. Om en kortare tidsfrist föreskrivs i nationell lagstiftning skall denna respekteras.
- 3b. Personen skall så snart som möjligt underrättas om vilka åtgärder som vidtas till följd av utövandet av hans eller hennes rätt till rättelse och radering och under alla förhållanden inte senare än tre månader räknat från den dag då personen ansöker om att få uppgifterna rättade eller raderade. Om en kortare tidsfrist föreskrivs i nationell lagstiftning skall denna respekteras.

Artikel 51

Rätt till åtkomst, rättelse och radering

(...)

Artikel 52

Rättslig prövning

1. Varje person skall vid en domstol eller vid den enligt nationell lag i varje medlemsstat behöriga myndigheten kunna väcka talan för att rätta, radera eller erhålla information eller få gottgörelse i samband med en registrering som berör honom eller henne.
2. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 54 förbinder sig medlemsstaterna inbördes att verkställa slutliga avgöranden som har meddelats av den domstol eller myndighet som avses i punkt 1.
3. De regler om rättsmedel som föreskrivs i denna artikel skall utvärderas av kommissionen två år efter beslutets ikraftträdande.

Artikel 53
Tillsyn över N.SIS II

- 1a. Varje medlemsstat skall se till att en oberoende myndighet (nedan kallad "den nationella tillsynsmyndigheten") på ett oberoende sätt övervakar lagligheten i behandlingen av personuppgifter i SIS II inom eller från deras territorium, inbegripet utbyte och ytterligare behandling av tilläggsinformation.
- 1b. Den eller de myndigheter som avses i punkt 1a skall se till att en granskning av behandlingen av uppgifter i N.SIS II genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella redovisningsstandarder.
- 1c. Medlemsstaterna skall se till att den eller de myndigheter som avses i punkt 1a har de resurser som krävs för att uppfylla de uppgifter som åläggs dem enligt detta beslut.
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. (...)
6. (...)

Artikel 53a
Tillsyn över förvaltningsmyndigheten

1. Europeiska datatillsynsmannen skall kontrollera förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter. De uppgifter och befogenheter som avses i artiklarna 46 och 47 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter skall tillämpas i enlighet därmed.

2. Europeiska datatillsynsmannen skall se till att en granskning av förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella redovisningsstandarder. Granskningsrapporten skall översändas till Europaparlamentet, rådet, förvaltningsmyndigheten, kommissionen och de nationella tillsynsmyndigheterna (...). Förvaltningsmyndigheten skall ges tillfälle att yttra sig innan rapporten antas.

Artikel 53b

Samarbete mellan den nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen

1. De nationella tillsynsmyndigheterna (...) och Europeiska datatillsynsmannen skall inom ramen för sina respektive befogenheter aktivt samarbeta inom sina ansvarsområden och säkerställa en samordnad tillsyn av SIS II.
2. De skall inom ramen för sina respektive befogenheter utbyta relevant information, bistå varandra vid granskningar och inspektioner, utreda svårigheter med tolkningen eller tillämpningen av detta beslut, undersöka problem i samband med utövandet av oberoende tillsyn eller den registrerades rättigheter, utarbeta harmoniserade förslag till gemensamma lösningar på eventuella problem samt i förekommande fall främja medvetenheten om rättigheterna i fråga om uppgiftsskydd.
3. De nationella tillsynsmyndigheterna (...) och Europeiska datatillsynsmannen skall i detta syfte sammanträda minst två gånger om året. Europeiska datatillsynsmannen skall stå för kostnader och service för dessa möten. En arbetsordning skall antas vid det första mötet. Ytterligare arbetsmetoder skall, efter behov, utvecklas gemensamt. En gemensam verksamhetsrapport skall överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och förvaltningsmyndigheten vartannat år.

Artikel 53c

Uppgiftsskydd under övergångsperioden

Om kommissionen delegerar sitt ansvar under övergångsperioden i enlighet med artikel 12.3, skall den försäkra sig om att Europeiska datatillsynsmannen har rätt och möjlighet att fullt ut utföra sina uppgifter, inbegripet möjligheten att genomföra kontroller på plats eller (...) att utöva andra befogenheter som ålagts Europeiska datatillsynsmannen enligt artikel 47 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter.

KAPITEL XI

Ansvar och påföljder

Artikel 54

Skadeståndsansvar

1. Varje medlemsstat skall vara skadeståndsansvarig i enlighet med sin nationella lagstiftning för varje skada som åsamkas en person genom användningen av N.SIS II. Detta skall även gälla skador som orsakats av den medlemsstat som lagt in registreringen, i det fall den medlemsstaten lagt in felaktiga uppgifter eller lagrat uppgifter på ett olagligt sätt.
2. Om den medlemsstat mot vilken talan väcks inte är den medlemsstat som lagt in registreringen, skall den medlemsstat som faktiskt har lagt in registreringen på begäran ersätta utbetalade skadeståndsbelopp, såvida inte den medlemsstat som begär ersättning har använt uppgifterna på ett sätt som strider mot detta beslut.
3. Om en medlemsstats underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt detta beslut skadar SIS II, skall den medlemsstaten anses ansvarig för skadan, såvida inte förvaltningsmyndigheten eller andra medlemsstater som deltar i SIS II har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller begränsa dess verkningar.

Artikel 55

Påföljder

Medlemsstaterna skall se till att effektiva, proportionella och avskräckande påföljder utdöms i enlighet med nationell lag, om uppgifter som har lagts in i SIS II missbrukas eller om något utbyte av tilläggsinformation sker i strid med detta beslut.

KAPITEL XII

Åtkomst till SIS II för Europol och Eurojust

(...)

KAPITEL XIII

Slutbestämmelser

Artikel 59

Övervakning och statistik

1. Förvaltningsmyndigheten skall se till att förfaranden skapas för att övervaka hur SIS II fungerar i förhållande till mål i form av produktivitet, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsternas kvalitet.
2. Förvaltningsmyndigheten skall ha tillgång till den information om behandlingsprocesserna inom den centrala delen av SIS II som behövs för tekniskt underhåll, rapportering och statistik.
- 2a. Förvaltningsmyndigheten skall årligen offentliggöra statistik som utvisar antalet registernoteringar per kategori av registrering, antalet träffar per kategori av registrering och hur många gånger åtkomst till SIS II utnyttjades, totalt respektive för varje medlemsstat.
3. Två år efter det att SIS II tas i drift och vartannat år därefter skall förvaltningsmyndigheten för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om SIS II:s tekniska funktion och infrastrukturen för kommunikation, inklusive dess säkerhet och det bilaterala och multilaterala utbytet av tilläggsinformation mellan medlemsstater.
4. Tre år efter det att SIS II tas i drift och vart fjärde år därefter skall kommissionen utarbeta en övergripande utvärdering av den centrala delen av SIS II och det bilaterala och multilaterala utbytet av tilläggsinformation mellan medlemsstater. Denna övergripande utvärdering skall innehålla en granskning av uppnådda resultat i relation till målen, en bedömning av huruvida de förutsättningar som ligger till grund för systemet fortfarande är giltiga, tillämpningen av detta beslut med avseende på den centrala delen av SIS II, säkerheten för den centrala delen av SIS II och om eventuella slutsatser kan dras beträffande den framtida verksamheten. Kommissionen skall överlämna utvärderingsrapporterna till Europaparlamentet och rådet.
5. Medlemsstaterna skall ge förvaltningsmyndigheten och kommissionen den information som de behöver för att kunna utarbeta de rapporter som avses i punkterna 2a, 3 och 4.
- 5a. Förvaltningsmyndigheten skall ge kommissionen den information som den behöver för att göra den övergripande utvärdering som avses i punkt 4.

(...)

Artikel 60
Rådgivande kommitté

(...)

Artikel 61
Föreskrivande kommitté

1. När det hänvisas till denna artikel skall kommissionen biträdas av en föreskrivande kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden får bestämma med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 205.2 i EG-fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag från kommissionen. Rösterna från medlemsstaternas företrädare i kommittén skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.
2. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning på förslag av ordföranden i enlighet med den mall för arbetsordning som har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.
3. Kommissionen skall anta de föreslagna åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande. Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål lägga fram ett förslag för rådet om vilka åtgärder som skall vidtas.
4. Rådet får inom två månader från det att förslaget mottagits med kvalificerad majoritet anta kommissionens förslag. Om rådet inom denna period med kvalificerad majoritet har meddelat att det motsätter sig förslaget skall detta omprövas av kommissionen. Kommissionen får då förelägga rådet ett ändrat förslag, åter lägga fram sitt förslag eller lägga fram ett lagstiftningsförslag. Om rådet vid utgången av denna period varken har fattat något beslut om den föreslagna genomförandeakten eller uttalat sig mot förslaget till genomförandeåtgärder skall kommissionen själv anta den föreslagna genomförandeakten.

5. Den (...) kommitté som avses i punkt 1 skall utöva sin funktion från och med det datum som detta beslut träder i kraft.

Artikel 62

Ändring av bestämmelserna i Schengenregelverket

1. För aspekter som omfattas av EU-fördraget ersätter detta beslut, från och med det datum som avses i artikel 65.1a, bestämmelserna i artiklarna 64 och 92–119 i Schengenkonventionen, med undantag av artikel 102a.
2. För aspekter som omfattas av EU-fördraget upphäver detta beslut också, från och med det datum som avses i artikel 65.1a, följande bestämmelser i Schengenregelverket om genomförande av ovanstående artiklar²⁰:
 - Verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om finansiella bestämmelser om anläggnings- och driftskostnader för Schengens informationssystem (C.SIS) (SCH/Com-ex (93) 16).
 - Verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 om utvecklingen av SIS (SCH/Com-ex (97) 24).
 - Verkställande kommitténs beslut av den 15 december 1997 om ändring av de finansiella bestämmelserna för C.SIS (SCH/Com-ex (97) 35).
 - Verkställande kommitténs beslut av den 21 april 1998 om C.SIS med 15/18 anslutna stater (SCH/Com-ex (98) 11).
 - Verkställande kommitténs beslut av den 25 april 1997 om tilldelning av kontrakt för den preliminära undersökningen av SIS II (SCH/Com-ex (97) 2 rev. 2).
 - Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om kostnader för inrättande av C.SIS (SCH/Com-ex (99) 4).
 - Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om uppdateringen av Sirenehandboken (SCH/Com-ex (99) 5).

²⁰ EGT L 239, 22.9.2000, s. 439.

- Verkställande kommitténs förklaring av den 18 april 1996 om definition av begreppet utlänning (SCH/Com-ex (96) decl. 5).
 - Verkställande kommitténs förklaring av den 28 april 1999 om SIS struktur (SCH/Com-ex (99) decl. 2 rev.).
 - Verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 om Norges och Islands andel av anläggnings- och driftskostnaderna för C.SIS (SCH/Com-ex (97) 18).
3. För aspekter som omfattas av EU-fördraget skall hänvisningar till de artiklar i Schengenkonventionen som har ersatts och till relevanta bestämmelser i Schengenregelverket om genomförande av dessa artiklar tolkas som hänvisningar till detta beslut och läsas enligt jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 63

Upphävande

Besluten 2004/201/RIF, 2005/211/RIF, (...) 2005/719/RIF, 2005/727/RIF, (...) 2006/228/RIF, 2006/229/RIF (...) och 2006/631/RIF (...) skall upphöra att gälla det datum som avses i artikel 65.1a.

Artikel 64

Övergångsperiod och finansiering

1. **Registreringar får överföras från SIS 1+ till SIS II.** Medlemsstaterna skall, med prioritering av registreringar om personer, så snart som möjligt och senast inom tre år från den dag som avses i artikel 65 1a, se till att innehållet i de registreringar som överförs från SIS 1+ till SIS II uppfyller bestämmelserna i detta beslut. Under denna övergångsperiod får medlemsstaterna fortsätta att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 94, 95, 97, 98, 99 och 100 (...) i Schengenkonventionen på innehållet i de registreringar som överförs från SIS 1+ till SIS II, **om följande regler följs:**

- (...) Om innehållet i en registrering som överförs från SIS 1+ till SIS II ändras, kompletteras, korrigeras eller uppdateras, (...) **skall medlemsstaterna se till** att registreringen uppfyller bestämmelserna i detta beslut från och med tidpunkten för denna ändring, komplettering, korrigerande eller uppdatering.
 - **Om en träff av en registrering överförs från SIS 1+ till SIS II skall medlemsstaterna omedelbart undersöka om registreringen är förenlig med bestämmelserna i detta beslut, dock utan att de åtgärder som skall vidtas på grundval av registreringen försenas.**
- 1a. (...)
 2. De medel som har godkänts i enlighet med bestämmelserna i artikel 119 i Schengenkonventionen och som återstår det datum som fastställs i enlighet med artikel 65.1a, skall återbetalas till medlemsstaterna. De belopp som skall återbetalas skall beräknas på grundval av medlemsstaternas andelar enligt vad som fastställts i verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om finansiella bestämmelser om anläggnings- och driftskostnader för Schengens informationssystem.
 3. Under den övergångsperiod som avses i artikel 12.3 skall hänvisningar i detta beslut till förvaltningsmyndigheten tolkas som en hänvisning till kommissionen.

Artikel 65

Ikraftträdande, tillämpning och övergång

1. Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.
- 1a. Det skall tillämpas på de medlemsstater som medverkar i SIS 1+ från och med ett datum som skall fastställas av rådet, genom enhälligt beslut av de medlemmar som företräder regeringarna i de medlemsstater som medverkar i SIS 1+.
2. Det datum som avses i punkt 1a skall fastställas efter det att
 - a) de nödvändiga genomförandeåtgärderna har antagits,
 - b) alla medlemsstater som medverkar fullt ut i SIS 1+ till kommissionen har anmält att de har vidtagit de tekniska åtgärder och antagit den lagstiftning som behövs för att uppgifter inom SIS II skall kunna behandlas och utbyte av tilläggsinformation skall kunna ske,

- c) kommissionen har förklarat att ett övergripande test av SIS II utarbetats av kommissionen som skall genomföras av kommissionen tillsammans med medlemsstaterna, och rådets förberedande organ har validerat det framlagda testresultatet; denna validering kommer att bekräfta att prestationsnivån för SIS II är åtminstone likvärdig med den som uppnåtts med SIS 1+,
- d) kommissionen har gjort alla tekniska förberedelser som behövs för att den centrala delen av SIS II skall kunna anslutas till N.SIS II i de berörda medlemsstaterna,

2a. Kommissionen skall underrätta Europaparlamentet om resultaten av de tester som genomförts i enlighet med punkt 2 c.

3. Alla beslut som rådet antar i enlighet med punkt 1 skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

4. *(utgår)*

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

Gemensamt uttalande från kommissionen, rådet och Europaparlamentet

till artikel 12 om operativ förvaltning

"Europaparlamentet och rådet uppmanar kommissionen att efter en konsekvensbedömning med en ingående analys av olika alternativ ur ett finansiellt, operativt och organisatoriskt perspektiv, lägga fram de förslag till lagstiftning som krävs för att åt ett organ anförtro den långsiktiga operativa förvaltningen av den centrala delen av SIS II och delar av kommunikationsinfrastrukturen.

Kommissionen förbinder sig att inom två år efter detta besluts ikraftträdande lägga fram de förslag till lagstiftning som krävs för att åt ett organ anförtro den långsiktiga operativa förvaltningen av den centrala delen av SIS II och delar av kommunikationsinfrastrukturen. Dessa förslag skall inkludera de ändringar som krävs för att anpassa rättsinstrumenten om inrättande, drift och användning av den andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).

Europaparlamentet och rådet förbinder sig att behandla dessa förslag så snart som möjligt och se till att de antas i så god tid att detta organ kan inleda sin verksamhet i full utsträckning före slutet av en femårsperiod efter beslutets ikraftträdande."

Uttalande från rådet till artikel 14c om flaggningssystemet

"Rådet konstaterar att frågan om flaggning av registreringar om gripande och överlämnande enligt artikel 14c i rådets beslut om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) är en fråga som för närvarande behandlas i samband med den fjärde omgången av ömsesidiga utvärderingar av det praktiska genomförandet av rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna. Rådet ger de berörda arbetsgrupperna i uppdrag att noga behandla frågan och önskar att senast vid slutet av 2007 få en preliminär bedömning av hur flaggningssystemet fungerar i praktiken på grundval av en rapport från ordförandeskapet. Beroende på resultatet av utvärderingen på denna punkt kan man i framtiden behöva återkomma till frågan om av vem och i vilka fall registreringar om gripande och överlämnande får förses med flagga."

Eventuellt uttalande från rådet till artikel 48aa om utbytet av uppgifter med Interpol:

"När det gäller uppgifter som överförs från SIS II till Interpols databas, skall det avtal som avses i artikel 48aa särskilt

- garantera en säker lagring av de överförda uppgifterna,
- föreskriva en mekanism för uppdatering och radering av uppgifter i realtid,
- reglera Interpols användning av SIS II-registreringar och
- garantera EU:s rätt att övervaka att Interpol följer bestämmelserna om uppgiftsskydd.

Avtalet skall även avseende uppgifter som erhålls från Interpols databas

- garantera enskildas rätt till uppgiftsskydd, inklusive rätt till åtkomst och information

och

- föreskriva en mekanism för uppdatering och radering av uppgifter i realtid."

Utkast till uttalande från rådet

Rådet är medvetet om betydelsen av en övergripande och sammanhängande uppsättning regler på Europeiska unionens nivå när det gäller skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, som en del av unionens ständigt växande uppsättning reglerande instrument för denna typ av samarbete. Dessa regler kommer att utgöra ett viktigt steg för att utveckla principerna i konventionen av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk behandling av personuppgifter och i rekommendation (87)15 om användningen av personuppgifter inom polisväsendet, båda antagna inom ramen för Europarådet.

Därför ger rådet fortsatt prioritet till behandlingen av det förslag till rådets rambeslut om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete vilket lades fram av kommissionen i oktober 2005, och rådet avser att så snart som möjligt nå en politisk överenskommelse om förslaget med tanke på kommissionens förslag att dessa instrument skall antas före slutet av 2006.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 14 december 2006

Närvarande: Statsrådet Olofsson, ordförande, statsråden Odell, Ask, Husmark Pehrsson, Leijonborg, Odenberg, Larsson, Erlandsson, Torstensson, Carlgren, Hägglund, Björklund, Carlsson, Littorin, Borg, Sabuni, Billström, Adelson Liljeroth, Tolgfors

Föredragande: statsrådet Ask

Regeringen beslutar proposition 2006/07:33 Godkännande av utkast till rådets beslut om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II)